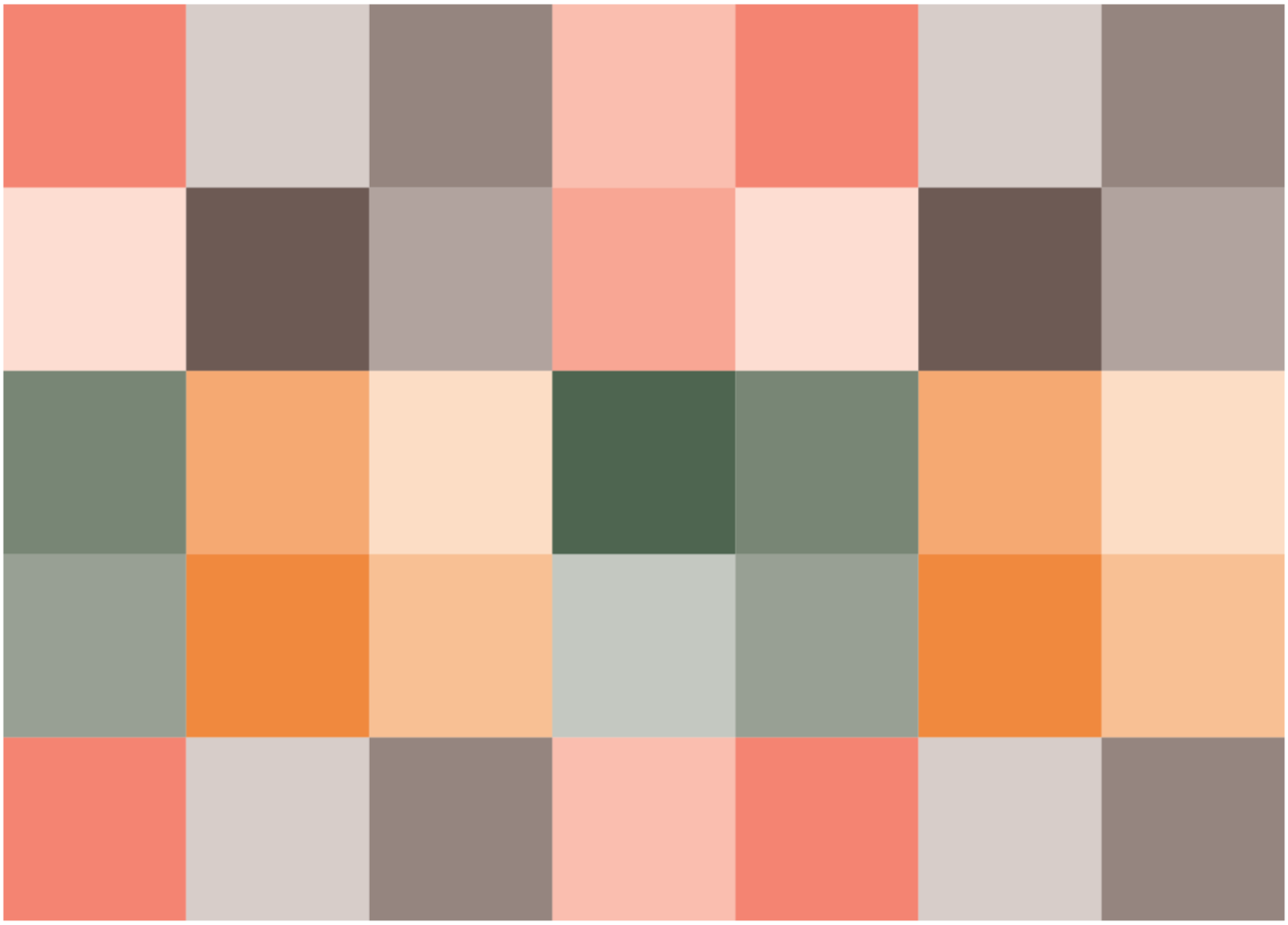

Analys av ansvarsfördelning och samverkan för e-Codex i Sverige

Delrapport för uppdrag till Myndigheten för digital förvaltning att ansvara för auktorisation och tillsyn av nationella åtkomstpunkter för systemet för e-Codex i Sverige samt vissa andra övergripande frågor

Diarienummer: Ju2025/02278

Diggs ärendenummer: 2025-08754

MYNDIGHETEN FÖR DIGITAL FÖRVALTNING
Agency for Digital Government

Datum: 2026-11-03

Innehåll

Sammanfattning 4
1 Diggs regeringsuppdrag 7
1.1 Kort om e-Codex 7
1.2 Regeringsuppdraget i sin helhet 7
1.3 Delrapportens syfte 9
1.4 Avgränsningar 9
1.5 Genomförande 9
2 Om e-Codex 11
2.1 Ökat behov av digitalt och rättsligt samarbete 11
2.2 Underlättar civil- och straffrättsligt samarbete inom EU 12
2.3 Styrning och reglering på EU-nivå 12
2.4 En decentraliserad infrastruktur 15
2.5 Ekosystemet för e-Codex 16
2.6 e-Codex är under införande och utveckling 19
3 e-Codex i Sverige 21
3.1 Nuläge 21
3.2 Fler svenska aktörer kommer beröras av e-Codex 22
3.3 Myndigheter ser stora nyttor med e-Codex 23
3.4 Beskrivning av ansvarsfördelningen i Sverige 24
4 Analys av nuvarande ansvarsfördelning inom e-Codex i Sverige 31
4.1 Övergripande slutsatser om ansvarsfördelningen 31
4.2 Ansvar för samordning och rapportering 32
4.3 Ansvar som gemensam nationell åtkomstpunkt 35
4.4 Ansvar för auktorisation och tillsyn 37
4.5 De behöriga myndigheternas ansvar 38
4.6 Tjänsteleverantörernas ansvar 39
4.7 Ansvar för kravställning och kommunikation med tjänsteleverantörer 39
4.8 Eventuella skador kopplade till it-systemet 40
4.9 Informationssäkerhet, dataskydd och personuppgifter 40
5 Analys av samverkansformer inom e-Codex i Sverige 43

5.1 Övergripande slutsatser om samverkan 43
5.2 Samverkan behöver ske på olika nivåer 44
5.3 Samverkan kring den gemensamma nationella åtkomstpunkten 45
5.4 Samverkan mellan nationella åtkomstpunkter 46
5.5 Samverkan mellan myndigheter med olika roller inom e-Codex 46
5.6 Samverkan med andra aktörer än myndigheter 47
6 Diggs förslag för e-Codex i Sverige 48
6.1 Övergripande förslag för e-Codex i Sverige 48
6.2 Digitaliseringsmyndighetens uppdrag inom e-Codex 49
6.3 Försäkringskassans uppdrag inom e-Codex 52
7 Förslag till författningsreglering 54
7.2 Övergångsbestämmelser 56
8 Konsekvensutredning vid regelgivning 57
8.1 Problembeskrivning 57
8.2 Syftet med förslaget 58
8.3 Kvalitativa nyttor som konsekvens av författningsförslaget 60
8.4 Ekonomiska konsekvenser 61
8.5 Konsekvenser för andra myndigheter 65
8.6 Förenlighet med EU-rätten 67

Sammanfattning

Diggs regeringsuppdrag

Regeringen har gett Digg i uppdrag att analysera ansvarsfördelningen och formerna för samverkan inom e-Codex i Sverige. Digg ska lämna förslag till nationell författningsreglering, konsekvensanalys och andra förslag utifrån analysen.

Elektroniskt informationsutbyte i rättsliga ärenden inom EU

e-Codex är ett system för elektroniskt informationsutbyte i rättsliga ärenden inom EU. Anslutning till e-Codex regleras av Digitaliseringsförordningen och dess rättsakter. Införandet sker etappvis fram till 2031 och de aktörer som berörs är domstolar, behöriga myndigheter och andra aktörer.

Inom e-Codex finns aktörer med olika ansvar på EU-nivå och nationell nivå. Europeiska kommissionen ansvarar för gemensamma rättsliga ramar och teknisk infrastruktur medan medlemsstaterna ansvarar för nationell anslutning, genomförande och operativ användning.

e-Codex är en decentraliserad infrastruktur. Det innebär att aktörerna skickar och tar emot meddelanden genom tekniska komponenter som benämns åtkomstpunkter.

e-Codex i Sverige

I Sverige är ansvaret för e-Codex uppdelat mellan flera aktörer. Regeringskansliet samordnar det övergripande arbetet, medan Försäkringskassan ansvarar för den gemensamma nationella åtkomstpunkten, e-Bevisportalen och driver en egen nationell åtkomstpunkt. Digg ansvarar för rapportering till EU-Lisa samt för auktorisation och tillsyn av nationella åtkomstpunkter. Post- och telestyrelsen ansvarar för kommunikation i anslutningen av tjänsteleverantörer inom e-bevisområdet. Åklagarmyndigheten är en behörig myndighet och driver en egen nationell åtkomstpunkt.

Domstolsverket och Regeringskansliet är anslutna till den gemensamma nationella åtkomstpunkten. Kronofogdemyndigheten, Polismyndigheten, Skatteverket, Tullverket och Länsstyrelsen kommer att ansluta framåt.

Ansvarsfördelningen i Sverige behöver utvecklas

Diggs analys visar att nuvarande ansvarsfördelning behöver utvecklas. Digg bedömer att det finns god kunskap om e-Codex hos såväl

Regeringskansliet som myndigheter med uppdrag inom e-Codex. Kunskapen är dock i huvudsak knuten till respektive aktörs uppdrag och ansvarsområde samt ofta personberoende. Samtidigt ökar behovet av att dela och utveckla kunskap om e-Codex och att samordna frågor som går över myndighetsgränser när fler aktörer ansluter.

Diggs analys visar att ansvaret för nationell samordning behöver förtydligas. Det handlar inte om att centrala uppgifter inte blir utförda, utan om att ingen aktör i dag har ett samlat ansvar för att hantera frågor som går över myndighetsgränser för att säkerställa helhet, kontinuitet och enhetlighet i införande, tillämpning och uppföljning.

Digg bedömer vidare att det saknas en samlad nationell förmåga att främja och utveckla användningen av e-Codex i Sverige. Sverige som medlemsstat behöver säkerställa att e-Codex inte enbart införs som en teknisk infrastruktur för att uppfylla EU-rättsliga krav. e-Codex behöver också användas och utvecklas utifrån verksamheternas behov och möjligheter.

Digg bedömer att en utpekad myndighet med ett nationellt samordningsansvar kan underlätta att information och styrning mellan olika parter, från EU-nivå till den enskilde aktören, fångas upp, samordnas och kommuniceras.

Digg bedömer att Digitaliseringsmyndigheten utifrån den samlade kompetens som kommer att finnas på myndigheten är väl lämpad att ansvara för auktorisation och tillsyn av nationella åtkomstpunkter.

Vidare anser Digg att Försäkringskassan har den tekniska kompetens, kapacitet och erfarenhet som krävs för att fortsatt fullgöra sitt uppdrag med den gemensamma nationella åtkomstpunkten och e-Bevisportalen.

Samverkan behöver utvecklas

Diggs analys visar att samverkan behöver utvecklas i takt med att användningen ökar. Digg bedömer att samverkan behöver ske på strategisk, taktisk och operativ nivå.

Diggs analys visar att det saknas en aktör med utpekat ansvar för strategisk samverkan. Frågor som berör Sverige som helhet behöver kunna hanteras gemensamt.

Digg bedömer att det behövs samverkan mellan aktörer som driver nationella åtkomstpunkter och mellan myndigheter med olika men beroende uppgifter. När det är relevant behöver även andra aktörer än myndigheter ingå.

Digitaliseringsmyndigheten föreslås få ett nationellt ansvar

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten får ett ansvar för nationell samordning och strategisk samverkan inom e-Codex i Sverige.

Digitaliseringsmyndighetens föreslås ansvara för stöd till behöriga myndigheter och kommunikation och kunskap till övriga aktörer. Digitaliseringsmyndigheten föreslås ansvara för auktorisation och tillsyn av nationella åtkomstpunkter, nationell mottagning av säkerhetsrapportering och rapportering till EU-Lisa. Myndigheten föreslås också ansvara för att utse och anmäla Sveriges korrespondenter för e-Codex.

Post- och telestyrelsens ansvar för kommunikation och administration i anslutning av tjänsteleverantörer föreslås övergå till Digitaliseringsmyndigheten.

Försäkringskassan fortsatt tekniskt nav för e-Codex

Försäkringskassan föreslås fortsatt ansvara för drift och förvaltning av den gemensamma nationella åtkomstpunkten och e-Bevisportalen.

En särskild nationell reglering behövs

Digg föreslår en särskild förordning om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om e-Codex. Syftet med förordningen är att ge Digitaliseringsmyndigheten rättsliga förutsättningar att genomföra befintliga och föreslagna utökade uppgifter inom e-Codex.

1 Diggs regeringsuppdrag

I kapitlet beskrivs Diggs regeringsuppdrag om e-Codex, uppdragets syfte, genomförande och avgränsningar.

1.1 Kort om e-Codex

e-Codex (e-Justice Communication via Online Data Exchange) är ett system för elektroniskt informationsutbyte i rättsliga ärenden inom EU. Systemet används i civil- och brottmål när domstolar, myndigheter och andra aktörer i en medlemsstat behöver utbyta information med aktörer i en annan medlemsstat. Anslutning till e-Codex regleras av Digitaliseringsförordningen och dess rättsakter.

1.2 Regeringsuppdraget i sin helhet

Den 30 oktober 2025 beslutade regeringen att, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/850, ge Myndigheten för digital förvaltning (Digg) i uppdrag att ansvara för vissa uppgifter enligt förordningen om e-Codex.

1.2.1 Auktorisation och tillsyn

Digg ska ta fram nationella standarder som tydliggör vilka krav som ska gälla för att upprätta en nationell åtkomstpunkt för e-Codex. En åtkomstpunkt är den tekniska komponent som tar emot, skickar och förmedlar meddelanden mellan system som är anslutna till e-Codex. Digg ska auktorisera nationella åtkomstpunkter i enlighet med framtagna standarder. Digg ska övervaka nya och redan befintliga auktoriserade åtkomstpunkter för e-Codex och säkerställa att de krav som ställs på åtkomstpunkterna kontinuerligt är uppfyllda.

1.2.2 Rapportering till EU-Lisa

Digg ska föra en förteckning över auktoriserade åtkomstpunkter och standarder för digitala förfaranden som de tillämpar samt anmäla förteckningen och eventuella ändringar av den till EU-Lisa.

Digg ska utse korrespondenter för e-Codex och anmäla en förteckning över dessa och eventuella ändringar av dem till EU-Lisa.

Digg ska senast den 31 januari varje år anmäla antalet tekniska meddelanden som sänts och tagits emot via varje auktoriserad åtkomstpunkt i Sverige. Rapporteringen ska innehålla information om åtkomstpunkt och standard för digitala förfaranden, samt antal och typ av incidenter som har påverkat systemets säkerhet.

1.2.3 Ansvarsfördelning och samverkan

Digg ska analysera ansvarsfördelning och former för sådana skyldigheter som följer för Sverige i enlighet med förordningen om e-Codex och samarbetet i Sverige. Myndigheten ska analysera samverkansformer för myndigheter som är anslutna till den gemensamma nationella åtkomstpunkten, som driver en egen nationell åtkomstpunkt eller som på annat sätt har behov av samverkan med andra myndigheter med anledning av e-Codex. Digg ska även analysera samverkansformer för övriga aktörer som är anslutna till systemet och de myndigheter som har behov av samverkan med dem.

Analysen ska omfatta frågor om ansvar för eventuella skador kopplade till it-systemet, mottagare för löpande säkerhetsrapportering samt informationssäkerhet och dataskydd för de nationella åtkomstpunkterna. Digg ska analysera ansvaret för den gemensamma nationella åtkomstpunkten, inklusive rapportering av information till EU-Lisa och behörig nationell mottagare.

Digg ska analysera ansvar för övergripande information och kommunikation med tjänsteleverantörer, deras utsedda verksamhetsställen och rättsliga ombud och former för övergripande information och kommunikation om e-Codex. Det omfattar information om möjligheten att ansluta till och använda e-Codex, administration kring anslutning samt hantering av krav på tjänsteleverantörer och andra aktörer som omfattas av en skyldighet att ansluta till e-Codex.

Slutligen ska Digg analysera samverkansformer för myndigheter och andra aktörer som är anslutna till, använder eller på annat sätt berörs av e-Codex i Sverige. I det ingår att bedöma behovet av olika nivåer av samverkan och om det finns behov av en särskilt utsedd aktör för strategisk samverkan.

1.2.4 Författningsförslag och konsekvensanalys

Digg ska utifrån analysen lämna förslag på nationell författningsreglering av e-Codex i Sverige och lämna övriga förslag som bedöms nödvändiga utifrån analysen.

Digg ska även redovisa en konsekvensanalys av förslagen där risker och kostnader för införandet och driften av systemet framgår.

1.2.5 Samråd och redovisning

Digg ska genomföra uppdraget i samråd med Försäkringskassan och Post- och telestyrelsen samt inhämta synpunkter från Åklagarmyndigheten.

Resultatet av Diggs uppdrag ska redovisas i två delar. Delrapporten avser den del som ska redovisas senast den 3 november 2026 och omfattar analys av ansvarsfördelning, former för samverkan samt förslag till nationell författningsreglering och konsekvensanalys.

Den återstående delen av uppdraget ska slutredovisas till Regeringskansliet senast den 1 september 2027. Redovisningen kommer från och med den 1 januari 2027 att göras av Digitaliseringsmyndigheten i samband med att Diggs uppgifter förs över till myndigheten.

1.3 Delrapportens syfte

Syftet med delrapporten är att ge regeringen ett underlag för fortsatta beslut om införandet av e-Codex i Sverige.

1.4 Avgränsningar

Delrapporten utgår från de rättsakter som gäller vid tidpunkten för delrapporten. Den innehåller inte en bedömning av konsekvenserna av ännu inte beslutade rättsakter.

Delrapporten omfattar inte analys av den tekniska utformningen av e-Codex eller av den tekniska lösningen för enskilda nationella åtkomstpunkter. Rapporten innehåller därför inte heller någon bedömning av den tekniska funktionaliteten eller kvaliteten i Försäkringskassans gemensamma nationella åtkomstpunkt.

Auktorisation och tillsyn behandlas utifrån ansvarsfördelning och samverkan. Auktorisation och tillsyn detaljeras i Diggs slutrapport.

Delrapporten omfattar inte analys av användargränssnitt eller användarupplevelser i till exempel Judex och e-Bevisportalen.

1.5 Genomförande

Under genomförandet av uppdraget har Digg regelbundet samverkat med Post- och telestyrelsen, Åklagarmyndigheten och Försäkringskassan genom avstämningar och arbetsmöten. Digg har delat ett arbetsmaterial av delrapporten med Post- och telestyrelsen, Försäkringskassan och Åklagarmyndigheten. Återkopplingen har använts för att utveckla rapporten.

Digg har kontaktat flera medlemsstater för att få ökad kunskap om hur de arbetar med införandet av e-Codex och hur långt de har kommit i arbetet. Kontakterna har endast i begränsad utsträckning lett till återkoppling. Digg har dock genomfört ett möte med ansvarig myndighet i Estland. Mötet gav

möjlighet till erfarenhetsutbyte om landets arbete med e-Codex. Digg har också deltagit i ett digitalt möte med Kommissionen under sommaren 2026[1].

Under arbetet har Digg haft kontakt med Regeringskansliet om uppdraget.

Digg har även intervjuat Domstolsverket, Kronofogdemyndigheten, Polismyndigheten och Länsstyrelsen i Stockholm. Myndigheterna har infört eller håller på att införa e-Codex. Syftet med intervjuerna har varit att få en fördjupad kunskap om behov och utmaningar i samband med införandet.

[1] Reference implementation – Horizontal Functional Analysis Document. Mötet ägde rum den 22 juli 2026. Övriga representanter från Sverige var Regeringskansliet, Åklagarmyndigheten och Skatteverket

2 Om e-Codex

I kapitlet beskrivs bakgrunden till e-Codex, hur det fungerar och styrs samt de aktörer och EU-rättsakter som är centrala för e-Codex.

2.1 Ökat behov av digitalt och rättsligt samarbete

Globalisering och fri rörlighet har bidragit till att människor och verksamheter i allt större utsträckning rör sig över nationsgränserna inom EU. Omkring 14 miljoner EU-medborgare bodde den 1 januari 2025 i ett annat EU-land än det land där de var medborgare.[2] När människor bor, arbetar och studerar i andra medlemsstater och företag verkar över nationsgränserna, uppstår också rättsliga frågor som berör mer än ett land. Uppskattningsvis berörs 10 miljoner människor i EU av gränsöverskridande civil- och brottmålsprocesser[3].

Parallellt pågår en omfattande digital omställning av samhället och digitaliseringen är en central del av EU:s strategiska utveckling. Inom ramen för EU:s digitala decennium har unionen satt upp mål för 2030 inom bland annat digital kompetens, digital infrastruktur, digitalisering av företag och digitala offentliga tjänster. Målen innebär bland annat att minst 80 procent av befolkningen ska ha grundläggande digitala färdigheter och att alla centrala offentliga tjänster ska vara tillgängliga online.[4]

Digitaliseringen är samtidigt en del av en bredare samhällsomställning. EU beskriver den gröna och den digitala omställningen som nära sammanlänkade och framhåller att de kan förstärka varandra.[5]

Förändringarna innebär att även rättsväsendet behöver kunna fungera i en digital och gränsöverskridande miljö. Att säkerställa en effektiv tillgång till rättslig prövning för enskilda och företag och att underlätta det civil- och straffrättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna hör till EU:s centrala

[2] Eurostat, Demography of Europe – 2026 edition, avsnittet “Citizenships in the EU”. Uppgiften avser den 1 januari 2025, hämtad 2026-09-10
[3] What is e-CODEX? | eu-LISA – hämtad 2026-09-10
[4] Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/2481 av den 14 december 2022 om inrättande av policyprogrammet för det digitala decenniet 2030, artikel 4, hämtad 2026-09-10
[5] Europeiska kommissionen, 2022 Strategic Foresight Report – Twinning the green and digital transitions in the new geopolitical context, hämtad 2026-09-10

mål på området[6]. För att uppnå det krävs att medlemsstaternas rättsliga aktörer kan samarbeta digitalt över nationsgränserna.

2.2 Underlättar civil- och straffrättsligt samarbete inom EU

e-Codex är ett system för elektroniskt informationsutbyte i rättsliga ärenden inom EU. Systemet används i civil- och brottmål när domstolar, myndigheter och andra aktörer i en medlemsstat behöver utbyta information med aktörer i en annan medlemsstat.

Syftet med e-Codex är att säkerställa medborgares och företags tillgång till rättslig prövning och underlätta civil- och straffrättsligt samarbete inom EU på ett effektivt och digitalt sätt[7]. Digitalt informationsutbyte minskar pappershanteringen, kortar handläggningstiderna och gör processerna mer förutsägbara.

e-Codex är en grundläggande förutsättning för genomförandet av EU:s digitaliseringsförordning och andra rättsakter som syftar till att digitalisera och effektivisera det rättsliga samarbetet mellan myndigheter och domstolar inom EU. Systemet har därför en betydelse för det internationella brottsbekämpande arbetet. e-Codex utvecklades som en del av det arbetet och inleddes omkring 2010. Från början var det ett pilotprojekt under EU-kommissionens ledning och arbetet fortsatte därefter inom flera efterföljande utvecklingsprojekt[8].

e-Codex handlar om både teknik, juridik och verksamhet. Den tekniska infrastrukturen skapar förutsättningar för ett säkert digitalt informationsutbyte, men nyttan uppstår först när den används i verksamheten. Det kräver fungerande arbetssätt, gemensam förståelse för begrepp och information, rättsliga förutsättningar och en tydlig samverkan mellan berörda aktörer.

2.3 Styrning och reglering på EU-nivå

e-Codex regleras genom flera förordningar och rättsakter som har olika funktioner. Förordningen om e-Codex[9] reglerar hur systemet ska fungera,

---

[6] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/850 av den 30 maj 2022 om ett datoriserat system för gränsöverskridande elektroniskt utbyte av uppgifter inom området för civilrättsligt och straffrättsligt samarbete (systemet för e-Codex) och om ändring av förordning (EU) 2018/1726, Publications Office, hämtad 2026-09-10

[7] Ibid – skäl 1 och 3, Diggs tolkning

[8] What is e-CODEX? | eu-LISA – Brief history of e-Codex – hämtad 2026-09-10

[9] Publications Office, hämtad 2026-09-10

förvaltas och styras samt ansvarsfördelningen mellan Europeiska kommissionen, EU-Lisa, medlemsstaterna och de aktörer som driver auktoriserade åtkomstpunkter. Digitaliseringsförordningen[10] reglerar de rättsliga förfaranden där e-Codex ska användas och anger därmed vilka aktörer som ska ansluta och när.

I det följande beskrivs de centrala EU-rättsakterna och hur de styr användningen av e-Codex.

2.3.1 EU:s digitaliseringsförordning

Syftet med digitaliseringsförordningen[11] är att göra det gränsöverskridande rättsliga samarbetet inom EU mer effektivt, snabbare och säkrare genom att ersätta pappersbaserad kommunikation med digitala lösningar. Vidare är syftet att underlätta kommunikation mellan behöriga myndigheter och kommunikation mellan myndigheter, medborgare och företag i vissa gränsöverskridande rättsliga förfaranden.

Digitaliseringsförordningen omfattar 24 rättsakter som anges i förordningens bilagor. Rättsakterna innebär att gränsöverskridande kommunikation ska kunna ske digitalt. Kommissionen antar dem i fyra etapper mellan 2026 och 2029.

2.3.2 Förordningen om e-Codex

Den rättsliga grunden för e-Codex utgörs av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/850 om ett datoriserat system för gränsöverskridande elektroniskt utbyte av uppgifter inom området för civilrättsligt och straffrättsligt samarbete (systemet för e-Codex).[12]

Förordningen reglerar vad systemet för e-Codex är och hur systemet ska förvaltas och styras. Den reglerar också ansvarsfördelningen mellan Europeiska kommissionen, EU-Lisa, medlemsstaterna och de aktörer som

driver auktoriserade åtkomstpunkter samt de rättsliga och säkerhetsmässiga krav som gäller för systemet.

[10] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2844 av den 13 december 2023 om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor, skäl 4
[11] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2844 av den 13 december 2023 om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor, skäl 4
[12] Publications Office, hämtad 2026-09-10

2.3.3 Standarder för digitala förfaranden

För att e-Codex ska kunna användas för olika rättsliga förfaranden finns gemensamma standarder för digitala förfaranden (Digital Procedural Standards, DPS). Standarderna anger hur information ska struktureras och utbytas elektroniskt inom ett visst förfarande. De innehåller bland annat modeller för verksamhetsprocesser och de datascheman som behövs för informationsutbytet. Syftet är att skapa enhetliga arbetssätt och säkerställa att medlemsstaternas system kan fungera tillsammans[13].

Standarderna kompletterar därmed de rättsakter som reglerar de olika förfarandena. Medan rättsakterna anger de rättsliga kraven ger standarderna de gemensamma tekniska förutsättningarna för att information ska kunna utbytas genom e-Codex på ett enhetligt sätt mellan medlemsstaterna.

2.3.4 e-bevisförordningen och e-bevisdirektivet

Bland de 24 rättsakter som reglerar anslutning till e-Codex finns e-bevisförordningen[14] och e-bevisdirektivet[15]. Syftet med rättsakterna är att göra det snabbare och enklare för brottsbekämpande och rättsliga myndigheter att få tillgång till elektronisk bevisning över gränserna inom EU.

e-bevisförordningen reglerar hur elektroniska bevis kan begäras och bevaras

e-bevisförordningen reglerar förfarandet för att begära elektroniska bevis. En rättslig myndighet i en medlemsstat kan rikta ett beslut direkt till en tjänsteleverantörs utsedda verksamhetsställe eller rättsliga ombud i en annan medlemsstat. Det kan till exempel handla om abonnentuppgifter, trafikuppgifter, e-post eller meddelanden. Förordningen innehåller två

huvudsakliga instrument. Det första är en europeisk utlämnandeorder för att få ut uppgifter. Det andra är en europeisk bevarandeorder, för att säkerställa att uppgifter inte raderas innan de kan begäras ut. Förordningen började tillämpas den 18 augusti 2026.

---

[13] e-CODEX DPS | eu-LISA, hämtad 2026-09-10
[14] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543 av den 12 juli 2023 om europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden och för verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd till följd av straffrättsliga förfaranden
[15] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/1544 av den 12 juli 2023 om fastställande av harmoniserade regler för att utse utsedda verksamhetsställen och rättsliga ombud för insamling av elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden

e-bevisdirektivet säkerställer att tjänsteleverantörerna har en mottagare inom EU som kan ta emot och följa besluten

e-bevisdirektivet handlar framför allt om vem som ska kunna ta emot och verkställa besluten enligt e-bevisförordningen. Det kräver att berörda tjänsteleverantörer utser ett verksamhetsställe eller ett rättsligt ombud inom EU som myndigheter kan vända sig till för att få tillgång till elektronisk bevisning[16]. Medlemsstaterna skulle genomföra direktivet i nationell rätt senast den 18 februari 2026[17].

Kommunikationen sker via åtkomstpunkter för e-Codex

e-bevisförordningen föreskriver att kommunikationen som huvudregel ska ske genom ett säkert och tillförlitligt decentraliserat it-system. Systemet består av nationella it-system och åtkomstpunkter som baseras på e-Codex.

Genom e-Codex kan beslut, begäranden och svar skickas och tas emot inom ramen för e-bevisförordningen.

2.4 En decentraliserad infrastruktur

e-Codex är en decentraliserad infrastruktur. Det innebär att de anslutna systemen kommunicerar med varandra genom auktoriserade åtkomstpunkter.

2.4.1 Åtkomstpunkter med nätsluss och anslutningstjänst

Åtkomstpunkterna är de komponenter som möjliggör för medlemsstaterna att skicka eller ta emot meddelanden från varandra. Åtkomstpunkterna inom e-Codex ska fungera som en säker kommunikationskanal.

En åtkomstpunkt består huvudsakligen av två tekniska komponenter: en nätsluss (gateway) och en anslutningstjänst (connector). Nätslussen ansvarar för den säkra kommunikationen mellan medlemsstaterna. Anslutningstjänsten möjliggör integration mellan nationella

[16] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/1544 av den 12 juli 2023 om fastställande av harmoniserade regler för att utse utsedda verksamhetsställen och rättsliga ombud för insamling av elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden, artikel 1.1 och skäl 5–6

[17] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/1544 av den 12 juli 2023 om fastställande av harmoniserade regler för att utse utsedda verksamhetsställen och rättsliga ombud för insamling av elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden, artikel 7.1

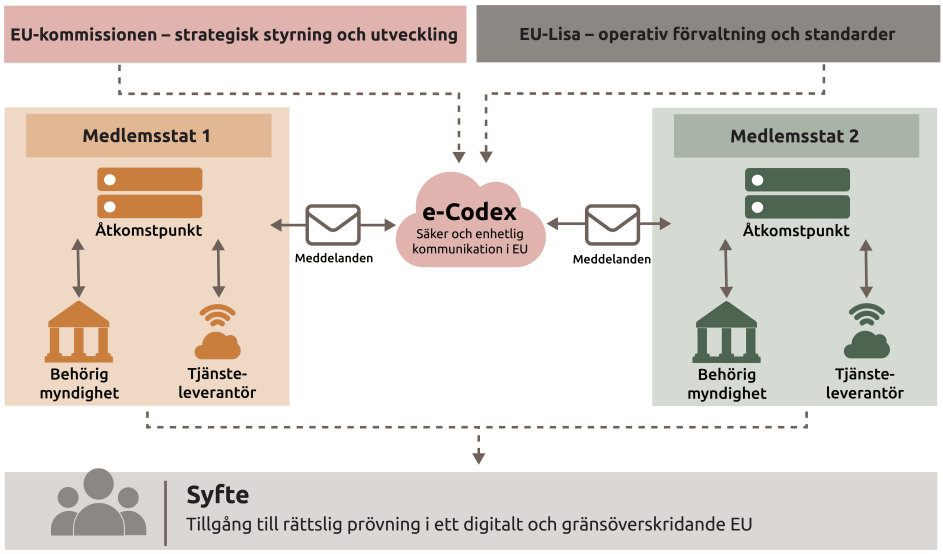
verksamhetssystem och e-Codex med gemensamma standarder och meddelandeformat[18].

Flera aktörer kan vara anslutna till samma åtkomstpunkt och flera åtkomstpunkter kan finnas i samma medlemsstat.

2.5 Ekosystemet för e-Codex

Ekosystemet omfattar aktörer med olika roller och ansvar på EU-nivå och nationell nivå. Europeiska kommissionen ansvarar för gemensamma rättsliga ramar och teknisk infrastruktur, medan medlemsstaterna ansvarar för nationell anslutning, genomförande och operativ användning[19].

Bild 1 Ekosystem för e-Codex

Bilden visar ansvarsfördelningen mellan aktörerna i e-Codex. Europeiska kommissionen ansvarar för den övergripande strategiska utvecklingen och styrningen. EU-Lisa förvaltar och utvecklar den gemensamma tekniska infrastrukturen. Medlemsstaterna ansvarar för nationell anslutning och åtkomstpunkter. Behöriga myndigheter använder systemet för gränsöverskridande rättsligt informationsutbyte. Tjänsteleverantörer tar emot och hanterar order och annan kommunikation enligt e-bevisförordningen.

[18] guideline-for-the-technical-installation-of-e-codex.pdf , hämtad 2026-09-10
[19] e-Codexförordningen, Publications Office, artikel 6-9, hämtad 2026-09-10

2.5.1 Europeiska kommissionen

Europeiska kommissionen ansvarar för den övergripande strategiska utvecklingen och styrningen av e-Codex. Kommissionen fastställer via genomförandeakter de tekniska krav och standarder som ska gälla för systemet[20]. Kommissionen ansvarar även för den nätsluss som används i e-Codex. Nätslussen bygger på eDelivery som förvaltas av kommissionen och används inom flera områden i EU[21].

Kommissionen samordnar också utvecklingen av EU:s digitala rättsområde och arbetar för att e-Codex ska användas på ett enhetligt sätt i gränsöverskridande rättsliga förfaranden. I rollen ingår att skapa förutsättningar för nya användningsområden för e-Codex och att se till att de rättsliga kraven och systemets tekniska förutsättningar hänger ihop.

2.5.2 EU-Lisa

EU-Lisa är den myndighet som ansvarar för den operativa förvaltningen av e-Codex på EU-nivå. Ansvaret omfattar också underhåll och vidareutveckling av systemets gemensamma tekniska komponenter, inklusive anslutningstjänst. Därutöver tillhandahåller EU-Lisa tekniskt stöd och en central testplattform för åtkomstpunkter.

EU-Lisa ska säkerställa att anslutningstjänsten är kompatibel med nätslussen. EU-Lisa fungerar också som kontaktpunkt för teknisk support i frågor som rör nätslussen[22].

EU-Lisa stödjer arbetet med standarder för digitala förfaranden (Digital Procedural Standards, DPS).

Inom ramen för sitt uppdrag samverkar EU-Lisa med medlemsstaterna genom särskilda styr- och samverkansforum[23] där strategiska och tekniska frågor kring systemets utveckling och användning behandlas. Samtliga medlemsstater har representation i EU-Lisas Management Board[24] där Sverige representeras via Polismyndigheten[25].

---

[20] e-Codexförordningen 2022/850, Publications Office, artikel 6, p1-2
[21] Ibid, skäl 20 och artikel 7
[22] Ibid artikel 7, Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2023/117, Publications Office, skäl 2, hämtad 2026-09-10
[23] e-Codex Program Management Board (PMB) där Sverige saknar representation samt e-Codex Advisory group (AG) där Sverige har 2 myndighetsrepresentanter
[24] Ej att förväxla med e-Codex PMB se not 23
[25] Management Board | eu-LISA (hämtad 2026-09-10)

2.5.3 Medlemsstaterna

Medlemsstaten ansvarar för nationellt införande av e-Codex. Det omfattar ansvar för nationell lagstiftning, myndighetsprocesser och nationella åtkomstpunkter som möjliggör anslutning till e-Codex. Vidare ansvarar medlemsstaten för att auktorisera och övervaka nationella åtkomstpunkter som används för anslutning till e-Codex.

Medlemsstaten ska säkerställa att auktoriserade åtkomstpunkter uppfyller krav på funktionalitet, säkerhet och tillförlitlighet. Medlemsstaten ansvarar också för att föra en nationell förteckning över auktoriserade åtkomstpunkter samt vilka standarder för digitala förfaranden som används inom respektive anslutning.

Utöver gränsöverskridande användning får medlemsstaterna använda e-Codex för nationell kommunikation mellan myndigheter inom de rättsliga områden som omfattas av EU:s digitaliseringsförordning[26].

Det är också medlemsstaterna som utser korrespondenter för e-Codex åtkomstpunkter i respektive land. En korrespondent för e-Codex i respektive medlemsstat är de nationella åtkomstpunkternas resurs för att få tekniskt stöd från EU-Lisa.

2.5.4 Aktörer som driver en nationell åtkomstpunkt

En aktör som driver en åtkomstpunkt ansvarar för att åtkomstpunkten installeras, drivs och underhålls på ett säkert och tillförlitligt sätt. Aktörerna ansvarar också för att åtkomstpunkten uppfyller de krav som gäller enligt förordning för e-Codex och för att den har den tekniska utrustning och de personalresurser som behövs. En nationell åtkomstpunkt ska vara auktoriserad av medlemsstaten.

2.5.5 Avsändare och mottagare

Inom medlemsstaterna finns aktörer som skickar och tar emot rättslig gränsöverskridande information genom e-Codex. Informationen skickas från en aktör i en medlemsstat till en aktör i en annan medlemsstat via de nationella åtkomstpunkterna. Behöriga myndigheter och tjänsteleverantörer är exempel på sådana aktörer.

[26] Digitaliseringsförordningen, artikel 3, p6

Behöriga myndigheter

Behöriga myndigheter är de myndigheter som använder e-Codex för att utbyta information och handlingar i gränsöverskridande rättsliga förfaranden. Myndigheterna ansvarar för sina verksamhetsprocesser och den information som skickas och tas emot.

De behöriga myndigheterna ansvarar för att följa utvecklingen inom sina verksamhetsområden. Vidare ska varje myndighet bedöma om nya eller ändrade rättsakter medför en skyldighet att använda e-Codex. Myndigheterna ansvarar även för att besluta när och på vilket sätt en anslutning ska genomföras. De behöver inte själva driva en åtkomstpunkt för e-Codex, utan kan vara anslutna till en åtkomstpunkt som drivs av en annan aktör.

Tjänsteleverantörer

Tjänsteleverantörer är företag som omfattas av e-bevisförordningen och som kan bli skyldiga att bevara eller lämna ut elektronisk bevisning till behöriga myndigheter. Det kan till exempel vara leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster och andra digitala tjänster.

Begreppet tjänsteleverantör avser alltså inte företag som tillhandahåller tekniska lösningar för e-Codex eller de nationella åtkomstpunkterna. Tjänsteleverantörerna tar emot beslut och skickar e-bevis genom de nationella åtkomstpunkterna.

2.6 e-Codex är under införande och utveckling

e-Codex införs i etapper fram till 2031. Digitaliseringsförordningen och tillhörande rättsakter styr införandet. Varje rättsakt har egna övergångsperioder och lagstadgade datum för när digital kommunikation ska ske via e-Codex.

2.6.1 Ökade volymer och större meddelanden

Den tekniska infrastrukturen för e-Codex finns på plats. Systemet används för digitalt informationsutbyte inom ramen för olika gränsöverskridande rättsliga förfaranden. När fler rättsakter och rättsliga förfaranden omfattas kommer antalet anslutna aktörer och omfattningen av informationsutbytet att öka genom fler meddelanden.

EU-finansierade projekt om elektronisk bevisning och e-Codex har uppmärksammat behovet av att kunna hantera stora filer. Ett projekt har analyserat olika tekniska lösningar för hantering och utbyte av stora filer med elektronisk bevisning. Rapporten behandlar särskilt situationer där

den elektroniska bevisningen inte ryms inom de tekniska förutsättningarna för ett vanligt meddelande[27].

Elektronisk bevisning kan till exempel bestå av bilder, ljud, video och annan digital information. Det innebär betydligt större datamängder än textbaserade handlingar.

En brittisk studie av förekomsten av digital bevisning i överklagandedomar visar att andelen mål där digital bevisning förekom ökade från 21 procent 2010 till 34 procent 2018. Studien visar även en tydlig ökning av digital bevisning från sociala medieplattformar[28].

I Diggs arbete inom Säker Digital Kommunikation (SDK) har myndigheten sett att det finns behov av att kunna utbyta allt större meddelanden. Ett flertal myndigheter menar att det finns en stor nytta med en ökad maximal storlek för digitala meddelanden som skickas mellan offentliga verksamheter[29].

När fler rättsliga förfaranden börjar använda e-Codex kan därför inte bara antalet meddelanden utan även mängden data som behöver hanteras öka. Den nuvarande begränsningen för datamängd för ett enskilt meddelande[30] har medlemsstaterna enats om för att säkerställa interoperabilitet inom unionen och mellan berörda aktörer.

---

[27] EVIDENCE2e-CODEX, Report on options for large file handling, leverans D3.4, 2019

[28] Using appeal judgement transcripts to assess changes in the presence of digital evidence in police investigations - GOV.UK, hämtad 2026-09-10

[29] Digg har under 2025 intervjuat olika intressenter inom SDK. Även om exemplet inbegriper synpunkter från sjukvården så vill vi exemplifiera med hur behovet av att kunna utbyta bilder och filmer växer och vad det innebär för datamängderna i ett nätverk.

[30] Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/1550 , Bilaga avsnitt 3.2; 25MB, hämtad 2026-09-10. Som jämförelse kan sägas att en enstaka bild i en mobiltelefon kan omfatta minst 1 MB men vanligtvis mer.

3 e-Codex i Sverige

I det här kapitlet beskrivs nuläge, nyttor och ansvarsfördelning inom e-Codex i Sverige.

3.1 Nuläge

e-Codex ligger i linje med Sveriges mål för digitalisering, säker informationshantering och cybersäkerhet. Sveriges digitaliseringsstrategi för 2025–2030[31] betonar säkra, effektiva och långsiktigt hållbara offentliga tjänster. Den nationella strategin för cybersäkerhet 2025–2029[32] lyfter att cyberbrottslighet är gränsöverskridande och att brister i informationsutbytet kan försvåra brottsbekämpningen. Det ställer krav på säkra digitala lösningar och förmåga att förebygga och hantera säkerhetshot.

Behovet av säker, effektiv och digitaliserad informationsdelning är också centralt i det pågående regeringsuppdraget om Effektiv informationsdelning i arbetet mot brott. Där pekas på behov av gemensamma och säkra lösningar för informationsutbyte. Rapporten understryker att informationsdelningen mellan myndigheter i dag är omfattande men till stor del fragmenterad, manuell och ineffektiv.[33]

3.1.1 Det finns tre nationella åtkomstpunkter

Sverige har valt att inrätta en gemensam nationell åtkomstpunkt för e-Codex. Syftet är att aktörer ska kunna ansluta genom samma tekniska lösning, utan att behöva upprätta egna nationella åtkomstpunkter. Försäkringskassan har fått i uppdrag att etablera och förvalta den gemensamma nationella åtkomstpunkten[34]. Det är möjligt för en aktör att välja att upprätta en egen nationell åtkomstpunkt.

Domstolsverket och Regeringskansliet är anslutna till den gemensamma nationella åtkomstpunkten. Kronofogdemyndigheten, Polismyndigheten, Skatteverket, Tullverket och Länsstyrelsen kommer att ansluta framåt.

Utöver den gemensamma nationella åtkomstpunkten har Försäkringskassan en egen nationell åtkomstpunkt som används för gränsöverskridande ärenden om underhållsskyldighet (iSupport).

---

[31] Sveriges digitaliseringsstrategi 2025–2030, sid 26, 29, (hämtad 2026-09-10)
[32] En ny era av cybersäkerhet, sid 12 En ny era av cybersäkerhet - Nationell strategi för cybersäkerhet 2025-2029 - Regeringen.se (hämtad 2026-09-10)
[33] Fi2025/01460 – Skatteverket, Slutredovisning av regeringsuppdrag att samordna utvecklingen av effektiv informationsdelning i arbetet mot brott
[34] Ju2024/01093

Åklagarmyndigheten ansvarar för en egen nationell åtkomstpunkt som används för internationell rättslig hjälp och europeiska utlämningsordrar.

Tabell 1 Antal tekniska meddelanden som skickats och tagits emot via svenska åtkomstpunkter 2025

Tekniska meddelanden	2025
Antal tekniska meddelanden som sänts	1432
Antal tekniska meddelanden som tagits emot	1463

Källa: Åklagarmyndigheten och Försäkringskassan. Statistik över tekniska meddelanden som sänts och tagits emot via svenska åtkomstpunkter för e-Codex under 2025. Sammanställt av Digg.

3.2 Fler svenska aktörer kommer beröras av e-Codex

Det etappvisa införandet av e-Codex fram till 2031 innebär att användningen även i Sverige successivt kommer att breddas. De rättsliga förfaranden som berörs finns inom de tre övergripande områdena civilrätt, handelsrätt och straffrätt.

Försäkringskassan identifierade i sin rapport elva myndigheter och andra statliga aktörer som preliminärt omfattas av rättsakterna i anslutningsplanen fram till 2031. Det handlar till exempel om Sveriges Domstolar, Åklagarmyndigheten, Kronofogdemyndigheten, Kriminalvården, Polismyndigheten och Tullverket.

Sveriges allmänna domstolar består av 48 tingsrätter, sex hovrätter och Högsta domstolen. Därför är det i praktiken många fler enskilda myndigheter som på något sätt kommer att beröras.

3.2.1 Svenska myndigheters internationella rättsliga informationsutbyte

Det finns ingen samlad statistik över omfattningen av det gränsöverskridande rättsliga informationsutbytet i Sverige. Statistik från Åklagarmyndigheten och Kronofogdemyndigheten kan dock ge en indikation på storleksordningen. Tabellen nedan visar utvecklingen av vissa typer av gränsöverskridande ärenden hos myndigheterna under perioden 2023-2025.

Tabell 2 Utvecklingen av vissa gränsöverskridande ärenden hos Åklagarmyndigheten och Kronofogdemyndigheten 2023-2025

Aktör	Typ av gränsöverskridande hantering	Antal 2023	Antal 2024	Antal 2025
Åklagar-myndigheten	Utgående europeiska utredningsorder	425	624	1012
	Inkommande europeiska utredningsorder	794	730	691
Kronofogden	Skickade indrivningsuppdrag till andra stater	2058	2116	1447
	Inkomna mål från andra stater	2844	2650	2301

Källa: Åklagarmyndigheten, Årsredovisning 2025, s.73; Kronofogdemyndigheten, Årsredovisning 2025, s.31.

Åklagarmyndighetens och Kronofogdemyndighetens gränsöverskridande ärenden är inte i sig liktydiga med ärenden som ska hanteras genom e-Codex. Uppgifterna kan dock ge en indikation på omfattningen av det gränsöverskridande rättsliga samarbetet inom områden där digitalt informationsutbyte kan komma att användas.

Åklagarmyndighetens utgående europeiska utredningsorder ökade från år 2023 till år 2025, medan antalet inkommande minskade från 794 till 691. Även Kronofogdemyndighetens gränsöverskridande ärenden minskade mellan 2024 och 2025. Tabellen visar att svenska myndigheter redan i dag hanterar ett betydande antal gränsöverskridande ärenden. När fler rättsliga förfaranden digitaliseras kan användningen av e-Codex öka, liksom behovet av att hantera större datamängder.

3.3 Myndigheter ser stora nyttor med e-Codex

Digg har intervjuat Domstolsverket, Kronofogdemyndigheten, Polismyndigheten och Länsstyrelsen i Stockholm. Som tidigare nämnt är Domstolsverket anslutet till den gemensamma nationella åtkomstpunkten. Kronofogdemyndigheten, Polismyndigheten och Länsstyrelsen kommer att ansluta under 2026.

Myndigheternas samlade erfarenheter av e-Codex är i huvudsak positiva, även om det finns utmaningar till exempel när det gäller stöd och support. Utmaningarna beskrivs närmare i kapitel 4.3.2 och 4.5.

Myndigheterna ser stora effektiviseringsvinster jämfört med tidigare arbetssätt där den administrativa bördan är hög och ärenden hanterats genom pappersdokument, e-post och postförsändelser.

Vidare lyfter myndigheterna fram att e-Codex främjar en mer enhetlig och standardiserad ärendehantering. Säkerhetsaspekten framhålls också som en viktig fördel då e-Codex bedöms ge en säkrare informationshantering än traditionell e-post och fysisk post.

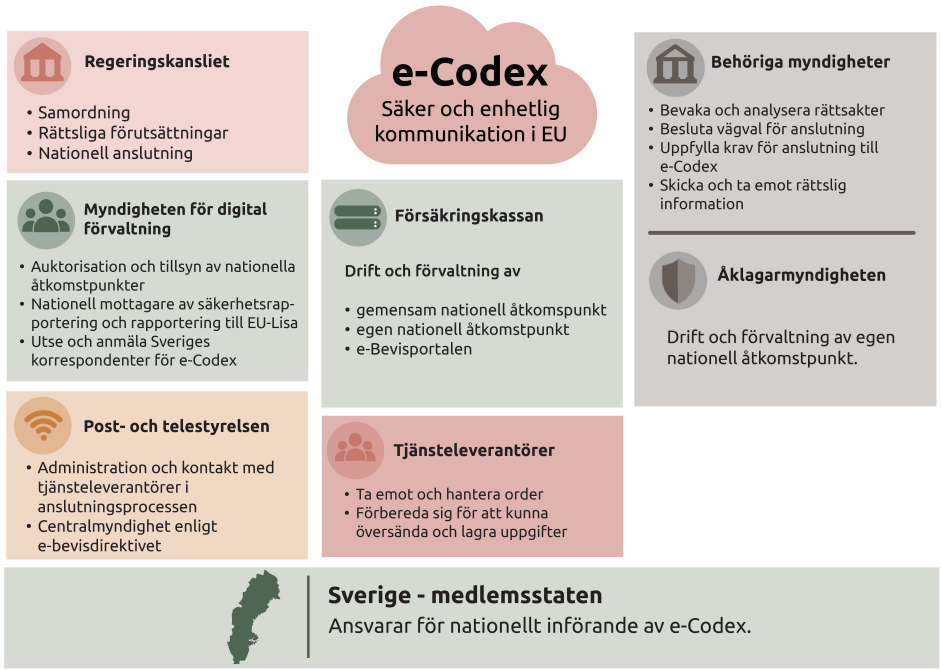
En särskilt uppskattad funktion är möjligheten att på ett strukturerat sätt identifiera rätt mottagare i andra medlemsstater. Det har minskat behovet av manuella sökningar och bidragit till högre träffsäkerhet i kommunikationen mellan myndigheter.

Myndigheterna uttrycker att förordningen om e-Codex är väl genomtänkt och att systemet på sikt kommer att skapa smidigare och mer effektiva gränsöverskridande processer inom EU. Förväntningarna på den framtida nyttan är höga, även hos de verksamheter som ännu inte har tagit lösningen i full drift.

3.4 Beskrivning av ansvarsfördelningen i Sverige

I Sverige är ansvaret för e-Codex för närvarande delat mellan Regeringskansliet, Försäkringskassan, Post- och telestyrelsen, Digg och Åklagarmyndigheten. Inom systemet för e-Codex finns flera behöriga myndigheter och andra aktörer som redan har anslutit eller kommer att ansluta.

Bild 2 Nuvarande ansvarsfördelning i Sverige

Bilden visar ansvarsfördelningen idag mellan aktörerna i Sverige.

3.4.1 Medlemsstaten Sverige

I Sverige är medlemsstatens ansvar för e-Codex fördelat mellan olika myndigheter (se kapitel 2.5.3). Myndigheterna har olika roller och ansvar för bland annat åtkomstpunkter, auktorisation och tillsyn.

3.4.2 Regeringskansliet

Det löpande arbetet för e-Codex hanteras idag hos kriminalpolitiska enheten på Justitiedepartementet[35] som samordnar arbetet mellan berörda aktörer. Andra enheter på Regeringskansliet kan också ha ett ansvar beroende på rättsakt och berörd myndighet.

Regeringskansliet har anslutit sig till den gemensamma nationella åtkomstpunkten för att möjliggöra för Justitiedepartementet att få tillgång

[35] Justitiedepartementet ansvarar i Regeringskansliet bland annat för rättsväsendets myndigheter samt lagstiftning inom områdena för civilrätt, statsrätt, processrätt och straffrätt. Uppdrag och mål | Åklagarmyndigheten (hämtad 2026-09-10)

till de ärenden som hanteras enligt EU:s bevisupptagningsförordning[36] och delgivningsförordning[37].

3.4.3 Försäkringskassan

Försäkringskassan har, utöver sitt ordinarie uppdrag att administrera socialförsäkringen, ett regeringsuppdrag att samordna statligt tjänsteutbud för IT-drift[38]. Det innebär att myndigheten har erfarenhet av att tillhandahålla och förvalta gemensamma it-tjänster för statliga myndigheter.

Ansvarar för den gemensamma nationella åtkomstpunkten

Försäkringskassan fick den 15 maj 2024 i uppdrag av regeringen att etablera och förvalta en gemensam nationell åtkomstpunkt för e-Codex i Sverige[39]. Den gemensamma nationella åtkomstpunkten utgör den centrala tekniska noden för Sveriges anslutning till e-Codex. Ansvaret för att driva en åtkomstpunkt regleras i förordningen om e-Codex (se kapitel 2.5.4). Inom Försäkringskassans regeringsuppdrag har myndigheten drivit samverkansmöten med samtliga berörda aktörer i Sverige sedan våren 2025. Regeringsuppdraget slutredovisades 2025-05-26[40].

Ansvarar för e-Bevisportalen som möjliggör anslutning för tjänsteleverantörer

Försäkringskassan ansvarar för att ställa krav på och godkänna tjänsteleverantörernas tekniska anslutning till e-Bevisportalen. Försäkringskassan har i sin delrapport[41] redogjort för vilka tekniska och säkerhetsmässiga krav som tjänsteleverantörer ska förhålla sig till och följa i e-Bevisportalen. Regeringsuppdraget ska slutredovisas den 1 september 2027.[42].

Driver en egen nationell åtkomstpunkt

Försäkringskassan driver en egen nationell åtkomstpunkt för e-Codex, utöver den gemensamma nationella åtkomstpunkten. Den egna nationella

åtkomstpunkten används för Försäkringskassans verksamhet och omfattas av myndighetens eget ansvar för drift och förvaltning.

---

[36] Förordning (EU) 2020/1783 (bevisupptagningsförordningen)
[37] Förordning (EU) 2020/1784 (delgivningsförordningen)
[38] Förordning (2024:1005) om samordnad och säker statlig it-drift
[39] Ju2024/01093
[40] FK2024/011223
[41] FK 2026/008258
[42] Ju2025/02279

Är representerad i Advisory Group

Försäkringskassan deltar som permanent medlem[43] i e-Codex rådgivande grupp (Advisory Group) tillsammans med Åklagarmyndigheten[44]. Försäkringskassan har två utpekade korrespondenter för EU-Lisa.

3.4.4 Myndigheten för digital förvaltning (Digg)

Digg har en samordnande och stödjande roll i utvecklingen av Sveriges digitala infrastruktur, där Ena är en central del. Myndigheten ansvarar för frågor som rör digitalisering av offentlig förvaltning och arbetar bland annat med standardisering, interoperabilitet och gemensamma digitala tjänster. Genom Ena utvecklar och förvaltar Digg gemensamma lösningar och tjänster som möjliggör ett säkert och effektivt informationsutbyte mellan myndigheter och andra offentliga aktörer. Syftet är att skapa förutsättningar för en mer sammanhållen och effektiv offentlig förvaltning samt att förenkla den digitala vardagen för medborgare och företag. Digg arbetar även för att digital offentlig service ska vara tillgänglig och användbar för alla.

Rapportering till EU-Lisa

Sedan den 1 januari 2026 ansvarar Digg för Sveriges årliga rapportering till EU-Lisa.[45] Uppdraget innebär att sammanställa och vidarebefordra nationell information om e-Codex. Sammanställningen innehåller information om antalet tekniska meddelanden som sänts och tagits emot via varje nationell åtkomstpunkt samt antal och typ av incidenter som har inträffat och som kan påverka säkerheten. Digg har också uppdraget att utse och informera EU-Lisa om Sveriges korrespondenter för e-Codex.

Auktorisation och tillsyn av åtkomstpunkter

Enligt pågående regeringsuppdrag ska Digg auktorisera åtkomstpunkter för e-Codex i Sverige i enlighet med de nationella standarder som

myndigheten ska ta fram. Vidare ska Digg övervaka nya och redan befintliga auktoriserade åtkomstpunkter och säkerställa att de krav som ställs på åtkomstpunkterna fortlöpande uppfylls. Digg ska även föra förteckning över auktoriserade åtkomstpunkter och vilka standarder för

[43] ibid, sid 6
[44] Att Sverige representeras av två olika myndigheter i Advisory Group framgår inte på EU-Lisas webbplats e-CODEX Advisory Group | eu-LISA, hämtad 2026-09-10
[45] e-Codexförordningen 2022/850, artikel 15 samt Diggs regeringsuppdrag Ju2025/02278

digitala förfaranden som tillämpas. Förteckningen och eventuella ändringar av den ska utan dröjsmål anmälas till EU-Lisa.

3.4.5 Post- och telestyrelsen

Post- och telestyrelsen är den myndighet som ansvarar för att bevaka områdena elektronisk kommunikation och post i Sverige. Begreppet elektronisk kommunikation innefattar telekommunikation, it och radio.

Kommunikation, stöd och anslutning för tjänsteleverantörer

Post- och telestyrelsen har ett pågående regeringsuppdrag inom e-Codex kopplat till e-bevisförordningens artikel 19. Artikeln säger att tjänsteleverantörerna ska ges åtkomst till det decentraliserade it-systemet e-Codex. Inom ramen för uppdraget ska Post- och telestyrelsen ansvara för administration och kontakt med tjänsteleverantörer och av tjänsteleverantörer utsedda verksamhetsställen och rättsliga ombud. Det kan handla om stöd i frågor om inloggningsmöjligheter och lösenord. Uppdraget ska slutrapporteras den 1 september 2027.[46]

Post- och telestyrelsen är svensk centralmyndighet enligt e-bevisdirektivet och ansvarar för att kontrollera att tjänsteleverantörer som omfattas av svensk rätt uppfyller kraven på utsedda verksamhetsställen och rättsliga ombud. Myndigheten granskar tjänsteleverantörernas anmälningar och kan ingripa om reglerna inte följs.

3.4.6 Digg och PTS blir Digitaliseringsmyndigheten

Den 1 januari 2027 inordnas Digg i Post- och telestyrelsen och en ny myndighet för digitalisering och digital infrastruktur ska etableras med namnet Digitaliseringsmyndigheten.[47] Det innebär att ansvar för de delar inom e-Codex, e-bevisförordningen och e-bevisdirektivet som ligger inom respektive myndighet idag kommer att överföras till Digitaliseringsmyndigheten.

3.4.7 Andra aktörer i Sverige

Det är tjänsteleverantörer som utgör andra aktörer i Sverige idag.

---

[46] Ju2025/02286 Uppdrag att hantera administration, kommunikation och kontakter med andra aktörer än myndigheter med uppkoppling till e-Codex
[47] Digg och PTS blir Digitaliseringsmyndigheten - Regeringen.se hämtad 2026-09-10

Tjänsteleverantörer

Post- och telestyrelsen har genomfört en kartläggning för att identifiera hur många och vilka tjänsteleverantörer som väntas omfattas av e-bevisregelverken. Syftet med underlaget är att ge myndigheten förståelse för omfattningen av rollen som centralmyndighet samt för hur brett och till vilka målgrupper myndigheten ska kommunicera.

Trots färdigställd kartläggning beskriver myndigheten i sin delrapport[48] att det är osäkert om kartläggningen omfattar samtliga tjänsteleverantörer som träffas av e-bevisdirektivet och som omfattas av lagen om utsedda verksamhetsställen och rättsliga ombud för inhämtning av elektroniska bevis (genomförandelagen).

Post- och telestyrelsen skriver att anledningen till osäkerheten om kartläggningen är att det inte alltid är tydligt om vissa tjänster omfattas av genomförandelagens definitioner. Därtill är det svårbedömt huruvida tjänsteleverantörer är etablerade i Sverige alternativt om de erbjuder tjänster i Sverige, samt om de erbjuder tjänster gränsöverskridande.

Därutöver råder osäkerhet kring vilka tjänsteleverantörer som kommer att anmäla sitt utsedda verksamhetsställe eller rättsliga ombud i Sverige. Bakgrunden är att en tjänsteleverantör själv kan välja var den utser sitt utlämningsställe så länge det sker i medlemsstater där tjänsteleverantören är etablerad (utsett verksamhetsställe) eller erbjuder sina tjänster (rättsligt ombud).

3.4.8 Behöriga myndigheter

Behöriga myndigheter är de myndigheter som utbyter rättslig information med aktörer i andra medlemsstater. I Sverige kan de ansluta till e-Codex på två sätt. Antingen genom anslutning till den gemensamma nationella åtkomstpunkten som drivs av Försäkringskassan eller genom att upprätta en egen nationell åtkomstpunkt.

Vid anslutning till den gemensamma nationella åtkomstpunkten regleras kraven för anslutningen genom en överenskommelse med Försäkringskassan. Den myndighet som upprättar en egen nationell åtkomstpunkt ska uppfylla kraven i förordningen om e-Codex (se kapitel 2.5.4).

Åklagarmyndigheten

Det övergripande målet för kriminalpolitiken är att minska brottsligheten och att öka människors trygghet. Åklagarmyndigheten ska bidra genom att

[48] Ju2025/02286

de som begår brott ställs till ansvar för sina handlingar och att detta sker på ett effektivt och rättssäkert sätt[49].

Åklagarmyndigheten är en behörig myndighet som även driver en egen nationell åtkomstpunkt för e-Codex. Det innebär att myndigheten själv ansvarar för en del av den tekniska anslutningen till e-Codex och därigenom kan skicka och ta emot meddelanden inom ramen för gränsöverskridande rättsligt samarbete[50].

Åklagarmyndigheten har utsedda korrespondenter för e-Codex och har representation i den rådgivande arbetsgruppen inom EU-Lisa (Advisory Group).

Åklagarmyndigheten har tillsynsansvar över e-bevisförordningen. Det innebär bland annat att myndigheten ska kunna ta ut sanktionsavgifter av tjänsteleverantörer som åsidosätter sina skyldigheter.

3.4.9 Andra aktörer

Idag är det myndigheter och tjänsteleverantörer som är anslutna till e-Codex. På sikt kan fler organisationer och privata aktörer komma att ansluta. Det skulle kunna röra sig om advokatbyråer, inkasso- och kredithanteringsföretag, försäkringsbolag eller andra företag och organisationer som regelbundet deltar i eller initierar rättsliga förfaranden med gränsöverskridande inslag. Även organisationer som företräder rättsliga yrkesgrupper kan komma att ansluta.

[49] Uppdrag och mål | Åklagarmyndigheten, hämtad 2026-10-22

[50] Uppdrag till Åklagarmyndigheten att ansluta till e-Evidence-systemet - Regeringen.se, hämtad 2026-09-10

4 Analys av nuvarande ansvarsfördelning inom e-Codex i Sverige

I kapitlet redovisas Diggs analys av ansvarsfördelningen inom e-Codex i Sverige enligt regeringsuppdraget.

4.1 Övergripande slutsatser om ansvarsfördelningen

Utifrån analysen bedömer Digg att nuvarande ansvarsfördelning behöver utvecklas.

Analysen visar samtidigt att flera delar av ansvarsfördelningen är tydliga och att det finns relevant kompetens och erfarenhet hos berörda aktörer. Det finns dock områden där ansvar, samordning och gränssnitt behöver tydliggöras eller kompletteras. Det blir särskilt viktigt när fler aktörer ansluter till e-Codex framåt.

I tabellen nedan sammanfattas Diggs övergripande slutsatser om ansvarsfördelningen som utvecklas närmare i kapitel 4.2 – 4.9.

Diggs övergripande slutsatser
Det saknas en nationell samordning av frågor som går över myndighetsgränser. I takt med att fler aktörer ansluter behöver ansvaret för helhet, kunskapsdelning och samordning tydliggöras.
Det saknas en sammanhållen struktur för nationell mottagning, uppföljning och rapportering av information om e-Codex.
Försäkringskassan har den tekniska kompetens, kapacitet och erfarenhet som krävs för att fortsatt fullgöra sitt uppdrag inom e-Codex.
Digitaliseringsmyndigheten väl lämpad för att ansvara för auktorisation och tillsyn av nationella åtkomstpunkter för e-Codex.
De behöriga myndigheternas ansvar är i grunden reglerat. Däremot behöver krav, förväntningar och stöd i anslutningsprocessen förtydligas.
Tjänsteleverantörernas ansvar är i grunden reglerat.
Behovet av tydliga ansvarsförhållanden för säkerhet, informationssäkerhet, dataskydd och personuppgiftsansvar ökar när fler aktörer ansluter till e-Codex. Avtal mellan berörda parter blir därför allt viktigare.

4.2 Ansvar för samordning och rapportering

4.2.1 Nationell samordning

I takt med att fler myndigheter och andra aktörer ansluter till e-Codex ökar behovet av ett nationellt helhetsperspektiv och en nationell samordning.

Den svenska statsförvaltningen är decentraliserad

Den svenska statsförvaltningen är decentraliserad, vilket innebär att ansvar och uppgifter är fördelade mellan självständiga myndigheter. Det ger fördelar, bland annat genom att ansvar och kompetens finns nära verksamheten och att myndigheter kan anpassa arbetssätt efter sina verksamhetsbehov. Samtidigt kan det vara mer utmanande att skapa en samlad bild och hantera frågor som berör flera myndigheter. Digg bedömer att det blir särskilt tydligt för e-Codex, som både omfattar flera svenska aktörer och ingår i en gemensam europeisk infrastruktur som utvecklas över tid.

Kunskapen om e-Codex är inte samlad

Digg bedömer att det finns god kunskap om e-Codex hos såväl Regeringskansliet som myndigheter med uppdrag inom e-Codex. Kunskapen är dock i huvudsak knuten till respektive aktörs uppdrag och ansvarsområde samt ofta personberoende. De behöriga myndigheter som Digg intervjuat beskriver utmaningar med att hitta sammanhållen information om e-Codex i en svensk kontext. För myndigheterna har det inneburit tidskrävande informations- och kunskapssökning och behov av att ställa frågor till flera olika aktörer. Denna bild delas även av Försäkringskassan.

Frågor över myndighetsgränser är inte samordnade

Digg anser att den kunskap och erfarenhet om e-Codex som finns hos enskilda myndigheter är en viktig tillgång. Samtidigt ökar behovet av att dela och utveckla denna kunskap och att samordna frågor som går över myndighetsgränser när fler aktörer ansluter. Det gäller bland annat teknik, juridik, informationssäkerhet och verksamhet. Utan en mer sammanhållen samordning ser Digg att det finns en risk att viktig information och kunskap inte når berörda aktörer i tid. Det kommer att påverka införandet och utvecklingen av e-Codex i Sverige. Det framgår även i dialog med Försäkringskassan och de behöriga myndigheter som Digg intervjuat.

Mot den bakgrunden anser Digg att ansvaret för nationell samordning behöver förstärkas. Det handlar inte om att centrala uppgifter inte blir

utförda, utan om att ingen aktör i dag har ett samlat ansvar för att hantera frågor som går över myndighetsgränser för att säkerställa helhet, kontinuitet och enhetlighet i införande, tillämpning och uppföljning.

De nyttor som eftersträvas med e-Codex till exempel kortare handläggningstider, minskad administration, förbättrad rättssäkerhet och ökad tillgänglighet till gränsöverskridande rättsliga tjänster, uppstår inte enbart genom teknisk anslutning till infrastrukturen. För att nyttorna ska kunna realiseras krävs även ett långsiktigt och samordnat nationellt utvecklingsarbete. Det gäller både teknik och verksamhet.

Det saknas en samlad nationell förmåga att främja och utveckla

Digg anser att det saknas en samlad nationell förmåga att främja och utveckla användningen av e-Codex i Sverige. Sverige som medlemsstat behöver säkerställa att e-Codex inte enbart införs som en teknisk infrastruktur för att uppfylla EU-rättsliga krav. e-Codex behöver också användas och utvecklas utifrån verksamheternas behov och möjligheter.

En samordnad nationell funktion för främjande kan bidra till ökad kunskap och användning, identifiera nya behov och möjligheter samt främja erfarenhetsutbyte mellan berörda aktörer. På så sätt kan investeringarna i e-Codex få större genomslag och infrastrukturen utvecklas i takt med den digitala utvecklingen. Digg bedömer därför att behovet av nationellt främjande kvarstår även efter 2031, även om inriktningen över tid kan behöva förändras.

Vidare ser Digg att e-Codex behöver sättas i relation till den bredare utvecklingen inom digital förvaltning, informationsdelning och brottsbekämpning. Nya behov av gränsöverskridande informationsutbyte kan uppstå och nya användningsområden för e-Codex utvecklas.

Nationell samordning av information från EU saknas

Digg menar att en utpekad myndighet med ett nationellt samordningsansvar kan underlätta att information och styrning mellan olika parter, från EU-nivå till den enskilde aktören, fångas upp, samordnas och kommuniceras. Det kan ge berörda aktörer bättre möjligheter att tidigt få information om kommande förändringar, bevaka tidslinjer och bidra med perspektiv utifrån nationella behov och förutsättningar. En nationellt samordnande funktion, inklusive stöd och kommunikation, kan även stärka Sveriges tillgång till kunskap, erfarenheter och nätverk inom EU som är betydelsefulla för den fortsatta utvecklingen av e-Codex.

4.2.2 Ansvar för rapportering och mottagande av information i Sverige

Mottagning för löpande säkerhetsrapportering avseende systemet i Sverige behöver utvecklas

Enligt artikel 11.4 i förordningen om e-Codex ska en enhet som driver en auktoriserad åtkomstpunkt utan dröjsmål rapportera säkerhetsincidenter till EU-Lisa. Om åtkomstpunkten drivs av en behörig nationell myndighet eller en behörig juridisk person, ska incidenten även rapporteras till den medlemsstat som upprätthåller förteckningen över de auktoriserade åtkomstpunkterna för e-Codex.

Digg ser behov av att tydliggöra hur rapporteringen ska tas emot och följas upp på nationell nivå. Det behöver vara tydligt vilken aktör som tar emot rapporteringen från svenska åtkomstpunkter och hur informationen ska hanteras och följas upp. När fler aktörer ansluter till e-Codex blir det allt viktigare att säkerställa en samlad bild av säkerhetsläget samt en effektiv hantering av incidenter.

Rapportering av information till EU-Lisa och behörig nationell mottagare

Enligt artikel 15 i förordningen om e-Codex ska medlemsstaterna varje år rapportera uppgifter till EU-Lisa om antalet tekniska meddelanden som sänts och tagits emot via varje nationell åtkomstpunkt för e-Codex. Vidare ska antalet och typen av incidenter som påverkat säkerheten i e-Codex rapporteras. EU-Lisa ska även informeras om Sveriges korrespondenter för e-Codex. Digg har genom sitt regeringsuppdrag ett ansvar för ovanstående. Uppdraget kommer att föras över till Digitaliseringsmyndigheten.

För att Digg ska kunna fullgöra rapporteringsansvaret till EU-Lisa behöver myndigheten få fortsatt tillgång till de uppgifter som ska rapporteras från svenska åtkomstpunkter. Digg ser vidare att det finns en koppling mellan rapporteringen till EU-Lisa och den nationella mottagningen av säkerhetsrapportering som beskrivits tidigare. En nationell mottagarfunktion för säkerhetsrapportering skulle, om den får ett sådant uppdrag, även kunna samla in de uppgifter som behövs för rapporteringen till EU-Lisa. Det ger bättre förutsättningar för nationell uppföljning av hur e-Codex används och utvecklas i Sverige. Digg bedömer därför att mottagningen av den löpande säkerhetsrapporteringen och rapporteringen till EU-Lisa behöver samordnas, även om det är två olika uppgifter.

Att utse och anmäla korrespondenter för e-Codex

Digg ansvarar för att utse och informera EU-Lisa om Sveriges korrespondenter för e-Codex. Hittills har korrespondenterna utsetts efter förslag från berörda myndigheter och informationen vidarebefordrats från Digg till EU-Lisa. Digg bedömer att det nuvarande arbetssättet har fungerat, men att processen framöver behöver formaliseras.

I takt med att fler aktörer ansluter finns behov av tydliga kriterier för vilka som kan utses till korrespondenter. Vidare behövs en tydlig process för nominering, beslut och information till EU-Lisa. De utsedda korrespondenterna behöver regelbundet utvärderas för att säkerställa att de fortsatt är relevanta för Sveriges deltagande i e-Codex.

4.3 Ansvar som gemensam nationell åtkomstpunkt

I Sverige har Försäkringskassan fått i uppdrag att driva och förvalta den gemensamma nationella åtkomstpunkten för e-Codex.

4.3.1 Försäkringskassan är ett tekniskt nav för e-Codex

Digg anser att Försäkringskassan är en lämplig och kompetent aktör för att fortsatt ansvara för sina uppdrag inom e-Codex. Myndigheten har teknisk mognad, organisatorisk kapacitet och en etablerad samverkan med anslutna myndigheter. Vidare har myndigheten erfarenhet av nationellt och internationellt informationsutbyte som krävs för att säkerställa en stabil och säker drift av en gemensam nationell åtkomstpunkt.

Vidare skapar Försäkringskassans storlek, tillgång till specialistkompetens och etablerade processer för livscykelhantering, incidenthantering och hantering av höga krav på informationssäkerhet goda förutsättningar för en stabil förvaltning av åtkomstpunkten.

Genom att ansvaret för den gemensamma nationella åtkomstpunkten samlas hos en etablerad aktör skapas förutsättningar för en enhetlig teknisk styrning, effektiv incidenthantering och en sammanhållen utveckling av infrastrukturen.

Via Försäkringskassans infrastruktur skapas möjligheter till stordriftsfördelar och minskade etableringskostnader för anslutande myndigheter. Det bekräftas även i de intervjuer som Digg genomfört med de behöriga myndigheterna.

Den gemensamma nationella åtkomstpunkten kritisk del av Sveriges digitala infrastruktur

På sikt kommer den gemensamma nationella åtkomstpunkten att omfatta fler anslutna aktörer i Sverige med en ökande volym av data som följd. Den gemensamma nationella åtkomstpunkten, menar Digg, blir därmed en kritisk del av Sveriges digitala infrastruktur.

4.3.2 Ansvar för stöd och support vid anslutning

Intervjuer med de behöriga myndigheterna visar att upplevelsen av stöd och support vid anslutning till den gemensamma nationella åtkomstpunkten är blandad. En myndighet anser att stödet fungerar väl och att det finns god hjälp att få både nationellt och internationellt. De andra beskriver däremot långa handläggningstider och svårigheter att få stöd i tekniska frågor, särskilt från EU-Lisa. Myndigheterna konstaterar att situationen har förbättrats över tid men att det fortfarande finns utvecklingsbehov. De beskriver också att den centrala infrastrukturen och anslutningen till den gemensamma nationella åtkomstpunkten fungerar väl.

Samtidigt lyfts den referensprogramvara som tillhandahålls av Kommissionen fram som en utmaning. Myndigheterna beskriver problem med konfiguration, bristfällig dokumentation och svårigheter att anpassa lösningen till olika tekniska miljöer. Det finns även synpunkter på att applikationen borde vara mer standardiserad och enklare att installera och förvalta.

Det finns också farhågor kring vissa säkerhetsrelaterade aspekter och begränsade möjligheter att påverka tekniska krav och lösningar som fastställs på EU-nivå. Några myndigheter upplever att de i hög grad behöver förlita sig på centralt framtagna lösningar utan möjlighet att ställa egna krav på exempelvis säkerhet eller systemutformning.

Om processen för att ansluta till den gemensamma nationella åtkomstpunkten uppfattas som komplex och stödet otydligt, bedömer Digg att det kan hämma den bredare användningen av e-Codex i Sverige. Samtidigt behöver det vara tydligt vilka krav och vilket ansvar som gäller för de behöriga myndigheterna och vilket stöd som finns att tillgå från vilken aktör. Detta blir särskilt viktigt när fler myndigheter ansluter till e-Codex och behöver kunna fullgöra sitt ansvar för anslutning, användning och förvaltning.

4.4 Ansvar för auktorisation och tillsyn

Digg har genom regeringsuppdraget fått ansvar för att auktorisera och utöva tillsyn över nationella åtkomstpunkter för e-Codex. Uppdraget kommer att föras över till Digitaliseringsmyndigheten.

4.4.1 Digitaliseringsmyndigheten är väl lämpad för uppgiften

Digg bedömer att uppdraget att auktorisera och utöva tillsyn över nationella åtkomstpunkter har en tydlig koppling till den kompetens och erfarenhet som finns inom både Digg och Post- och telestyrelsen idag.

Digg har erfarenhet av att utveckla, förvalta och samordna digital infrastruktur och digitala tjänster, bland annat inom Single Digital Gateway, Säker digital kommunikation och eDelivery. Liksom e-Codex bygger flera av Diggs tjänster på eDelivery. Det innebär att Digg har erfarenhet av och kompetens om tekniska lösningar, kravställning och processer som har likheter med de som används inom e-Codex.

Digg har också erfarenhet av att omsätta EU-reglering och gemensamma europeiska lösningar i svensk förvaltning. Digg har vidare erfarenhet av att auktorisera och övervaka aktörer inom området för e-legitimationer, vilket ger relevant erfarenhet av att bedöma aktörers uppfyllelse av krav och följa upp att kraven efterlevs.

Post- och telestyrelsen har i sin tur lång erfarenhet av tillsyn och av att ställa krav på tekniska infrastrukturer, säkerhet och driftsäkerhet inom telekomområdet. Myndigheten har även erfarenhet av att utöva tillsyn i verksamheter där tekniska system, säkerhetskrav och flera aktörer behöver hanteras samtidigt.

Genom att kompetenserna samlas i Digitaliseringsmyndigheten finns kombinerad kunskap om digital infrastruktur och eDelivery och erfarenhet av tillsyn, säkerhet och teknisk kravställning. Myndigheten har därmed förutsättningar att både förstå de tekniska och verksamhetsmässiga förutsättningarna för e-Codex och att utöva en tydlig och ändamålsenlig auktorisation och tillsyn av de svenska åtkomstpunkterna.

4.4.2 Frågor att utreda närmare i slutrapporten

De närmare förutsättningarna för hur Digg ska fullgöra uppdraget om auktorisation och tillsyn behöver utredas vidare. Digg behöver utreda myndighetens informationsbehov, ansvarsfördelningen mellan berörda aktörer och hur EU-Lisas testprocess förhåller sig till den nationella processen för auktorisation. Dessa och andra frågor som rör

genomförandet av Diggs uppgifter kommer att analyseras närmare och behandlas i slutredovisningen av regeringsuppdraget.

4.5 De behöriga myndigheternas ansvar

Digg bedömer att de behöriga myndigheternas ansvar i grunden är tydligt. Varje enskild myndighet ansvarar för att bedöma behovet av anslutning och säkerställa att den egna verksamheten har förutsättningar att använda och förvalta e-Codex. Myndigheten kan välja mellan att ansluta till den gemensamma nationella åtkomstpunkten eller driva en egen nationell åtkomstpunkt. Det ger möjlighet att anpassa lösningen efter verksamhetens behov och förutsättningar.

Valet av anslutning påverkar den behöriga myndighetens ansvar och vilka krav som ställs. Vid anslutning till den gemensamma nationella åtkomstpunkten ansvarar Försäkringskassan för åtkomstpunkten och de tekniska förutsättningarna, medan den anslutande myndigheten ansvarar för den egna verksamheten och anslutningen. En myndighet som väljer att upprätta en egen nationell åtkomstpunkt behöver även ansvara för drift, förvaltning och att åtkomstpunkten uppfyller gällande krav. Det medför ett större tekniskt och förvaltningsmässigt ansvar samt högre kostnader.

De behöriga myndigheterna som Digg har intervjuat har olika tekniska miljöer, kompetens och resurser. De har också upplevt utmaningar i samband med anslutningen till den gemensamma nationella åtkomstpunkten, bland annat när det gäller tekniska förutsättningar, information, utbildning och tillgängliga resurser. Skillnaderna innebär att samma krav på anslutning kan kräva olika omfattande åtgärder hos olika myndigheter. Digg bedömer att det kan påverka myndigheternas förmåga att förbereda verksamheten och genomföra de förändringar som krävs i takt med att fler rättsliga förfaranden införs.

Digg bedömer att skillnader i förutsättningar inte i sig innebär att ansvarsfördelningen behöver förändras. Däremot behöver det vara tydligt vilka krav och förväntningar som gäller för den anslutande myndigheten och vilket stöd som finns i anslutningsprocessen. Det blir särskilt viktigt när fler myndigheter ska ansluta och användningen av e-Codex ökar.

En teknisk anslutning till e-Codex skapar inte heller den verksamhetsnytta som eftersträvas. För att nyttan ska uppstå behöver myndigheterna integrera e-Codex i sina verksamhetsprocesser och system samt ha förmåga att förvalta och vidareutveckla lösningen över tid. Digg anser därför att de behöriga myndigheternas ansvar för e-Codex behöver ses som ett långsiktigt ansvar för införande, användning och förvaltning, och inte enbart som ett ansvar för den tekniska anslutningen.

4.6 Tjänsteleverantörernas ansvar

Digg bedömer att tjänsteleverantörernas ansvar inom e-bevisförordningen och e-bevisdirektivet är tydligt reglerat.

I sin delrapport[51] lyfter Post- och telestyrelsen fram de utmaningar som tjänsteleverantörerna står inför. Förberedelser inför anslutning till e-Bevisportalen och mottagande av e-bevis förutsätter tekniska, organisatoriska och ekonomiska åtgärder.

4.7 Ansvar för kravställning och kommunikation med tjänsteleverantörer

Ansvaret för kravställning och kommunikation med tjänsteleverantörer är delat mellan Post- och telestyrelsen och Försäkringskassan.

Digg bedömer att Post- och telestyrelsen har relevant kompetens för uppdraget genom myndighetens kunskap om elektronisk kommunikation och de regelverk som styr sektorn. Vidare har Post- och telestyrelsen erfarenhet av tillsyn och kontakter med operatörer och andra tjänsteleverantörer.

Digg bedömer att Försäkringskassans tekniska kompetens som beskrivs i kapitel 4.3.1 kompletterar Post- och telestyrelsens kunskap om tjänsteleverantörerna. Samtidigt anser Digg att det kan finnas utmaningar med det uppdelade ansvaret.

För tjänsteleverantörerna kan det vara svårt att veta vilken myndighet de ska vända sig till, särskilt i frågor där administrativa och tekniska delar hänger samman.

Att myndigheternas processer är beroende av varandra, anser Digg ställer krav på fungerande överlämningar och informationsutbyte. Digg bedömer att ansvarsfördelningen kan bli otydlig vid till exempel tekniska problem eller incidenter, eftersom det kan vara oklart vilken myndighet som ansvarar för att hantera problemet.

Även förändringar i tekniska krav eller EU-regler kräver samordning av krav, information och stöd till tjänsteleverantörerna. När ingen av myndigheterna ansvarar för hela processen från anmälan till fungerande anslutning ser Digg att det finns risk för att frågor hamnar mellan myndigheternas ansvarsområden. Det är därför viktigt att kommunikation,

[51] Ju2025/02286, Delredovisning av Post- och telestyrelsens uppdrag att hantera administration, kommunikation och kontakter med andra aktörer än myndigheter med uppkoppling till e-Codex, sid 5f

information och rutiner gentemot tjänsteleverantörerna är koordinerade från ansvariga myndigheter.

4.8 Eventuella skador kopplade till it-systemet

Digg ska analysera ansvar för eventuella skador kopplade till it-systemet. Det kan till exempel handla om skador till följd av driftstörningar, felaktig eller försenad överföring av information eller brister i informationssäkerheten. Ansvaret för eventuella skador som uppkommer till följd av driften av e-Codex är reglerat genom förordningen om e-Codex. Enligt artikel 9.3 ansvarar den enhet som driver den auktoriserade åtkomstpunkten för skador som uppstår till följd av driften av åtkomstpunkten och eventuella anslutna system. Digg bedömer därför att det finns en grundläggande reglering av ansvaret för eventuella skador kopplade till driften av en nationell åtkomstpunkt.

Digg ser samtidigt att förordningen inte närmare reglerar hur ansvaret ska hanteras mellan åtkomstpunktens operatör och anslutande aktörer. Digg bedömer att det exempelvis kan uppstå frågor om en skada beror på ett fel i åtkomstpunkten, ett anslutet system eller samspelet mellan flera system. Det kan även uppstå frågor om hur kostnader ska fördelas mellan berörda aktörer.

Digg konstaterar att Försäkringskassan uppmärksammat regeringen på risken för skadeståndskostnader i uppdraget som gemensam nationell åtkomstpunkt och uppdraget att möjliggöra för tjänsteleverantörer att ansluta till e-Codex[52]. För att hantera risken kommer Försäkringskassan att teckna särskilda överenskommelser med anslutande myndigheter och ställa tekniska och säkerhetsmässiga krav på anslutande tjänsteleverantörer.

Digg bedömer att sådana frågor kan hanteras genom avtal eller överenskommelser mellan berörda parter.

4.9 Informationssäkerhet, dataskydd och personuppgifter

Av regeringsuppdraget framgår att Diggs analys ska omfatta frågor om ansvar för informationssäkerhet och dataskydd inklusive personuppgiftsbiträdesavtal för de nationella åtkomstpunkterna i Sverige.

[52] FK2024/011223 sid 29 samt FK2026/013666 avsnitt 4.3

Ansvar för informationssäkerhet

Ansvaret för informationssäkerheten i de nationella åtkomstpunkterna regleras genom förordningen om e-Codex, de tekniska specifikationerna för e-Codex samt annan tillämplig unionsrätt och nationell rätt. Den aktör som driver en auktoriserad åtkomstpunkt ansvarar för att åtkomstpunkten installeras och drivs på ett säkert sätt. Medlemsstaten ansvarar för att auktorisera och övervaka de nationella åtkomstpunkterna. Ansvarsfördelningen innebär att den aktör som driver åtkomstpunkten också ansvarar för den löpande säkerheten i åtkomstpunkten. Samtidigt ger auktorisation och tillsyn medlemsstaten möjlighet att följa upp att kraven är uppfyllda. Digg anser att det är en styrka i en infrastruktur där flera aktörer kan driva åtkomstpunkter.

Vidare anser Digg att säkerheten kan påverkas både av åtkomstpunkten och av de system som ansluts till den. Det behöver därför vara tydligt vilket ansvar som ligger på åtkomstpunktens operatör respektive den anslutande aktören. Förtydliganden av ansvaret kan hanteras genom avtal mellan berörda parter, inom ramen för de krav som följer av förordningen om e-Codex och annan tillämplig reglering.

Om antalet anslutna aktörer och volymerna ökar ser Digg att det blir ännu viktigare att säkerställa att säkerhetskraven kan upprätthållas och följas upp över tid. Fler anslutningar innebär fler tekniska och organisatoriska gränssnitt. Det ställer högre krav på dokumentation, uppföljning och hantering av säkerhetsincidenter. Samtidigt ger en tydlig ansvarsfördelning och avtalsreglering möjlighet att anpassa säkerhetsåtgärderna till olika verksamheters förutsättningar.

Försäkringskassan har i en tidigare rapport uppmärksammat att e-Codex vid tidpunkten var oprövat i storskalig användning. En ökad användning innebär inte i sig en ökad säkerhetsrisk, men innebär att det blir viktigare att lösningarna fungerar även när antalet anslutningar och mängden information som hanteras ökar[53].

Dataskydd och personuppgifter

Ansvaret för behandling av personuppgifter i de nationella åtkomstpunkterna regleras genom tillämplig dataskyddsreglering och de rättsakter som styr de informationsutbyten som sker genom e-Codex. Förordningen om e-Codex innehåller inte någon generell reglering av

[53] Försäkringskassan, *Inrätta, drifta och förvalta en gemensam åtkomstpunkt för svenska aktörer gällande den tekniska lösningen e-Codex – svar på regeringsuppdrag*, 26 maj 2025, dnr FK 2024/011223, avsnitt 2.2.

personuppgiftsansvaret för behandling av personuppgifter i de nationella åtkomstpunkterna.

För vissa informationsutbyten finns däremot särskilda bestämmelser i den unionsrättsakt som reglerar informationsutbytet. Exempelvis anger digitaliseringsförordningen att de behöriga myndigheterna är personuppgiftsansvariga för behandling av personuppgifter som sänds eller tas emot via e-Codex.

För nationella åtkomstpunkter anser Digg att det därför ska vara tydligt vilken roll den aktör som driver åtkomstpunkten har i behandlingen av personuppgifter. Försäkringskassan skriver i sin rapport[54] att myndigheten, vid drift av den gemensamma nationella åtkomstpunkten, behandlar personuppgifter för de behöriga myndigheternas räkning och därmed har rollen som personuppgiftsbiträde.

Digg ser att en fördel med att personuppgiftsansvaret kan knytas till den aktör som ansvarar för det aktuella informationsutbytet. Vidare kan åtkomstpunktens operatör ges en avgränsad roll för den behandling som sker inom ramen för driften av åtkomstpunkten. Samtidigt innebär ordningen att rollerna behöver vara tydliga mellan åtkomstpunktens operatör och de anslutande myndigheterna. Ansvarsförhållanden kan regleras genom personuppgiftsbiträdesavtal mellan berörda parter.

[54] Försäkringskassan, *Inrätta, drifta och förvalta en gemensam åtkomstpunkt för svenska aktörer gällande den tekniska lösningen e-Codex – svar på regeringsuppdrag*, 26 maj 2025, dnr FK 2024/011223, s. 33.

5 Analys av samverkansformer inom e-Codex i Sverige

I kapitlet redovisas Diggs analys av samverkan inom e-Codex i Sverige enligt regeringsuppdraget.

5.1 Övergripande slutsatser om samverkan

Utifrån analysen bedömer Digg att samverkan redan förekommer inom e-Codex men behöver utvecklas. Den begränsade samverkan hänger enligt Digg samman med att e-Codex befinner sig i ett tidigt skede. När fler rättsliga förfaranden införs, fler aktörer ansluter och användningen ökar blir också beroendena mellan aktörerna fler.

I tabellen nedan sammanfattas Diggs övergripande slutsatser om samverkan som utvecklas närmare i kapitel 5.2 – 5.6.

Diggs övergripande slutsatser om samverkan
Samverkan behöver ske på strategisk, taktisk och operativ nivå. Det behöver finnas kopplingar mellan nivåerna så att erfarenheter och behov från den praktiska verksamheten kan tas om hand i planering och strategiska ställningstaganden.
Det finns behov av ett nationellt strategiskt perspektiv. Digg ser behov av strategisk samverkan som omfattar e-Codex som helhet och skapar en koppling mellan utvecklingen i Sverige och på EU-nivå.
Försäkringskassans föreslagna samverkansmodell ger en grund för samverkan kring den gemensamma nationella åtkomstpunkten. Modellen är ännu inte fullt etablerad och behöver prövas i praktiken när fler aktörer och rättsliga förfaranden ansluts.
Samverkan mellan nationella åtkomstpunkter behöver utvecklas om fler åtkomstpunkter etableras i Sverige. Aktörerna kan möta gemensamma tekniska, juridiska och verksamhetsmässiga frågor som annars riskerar att hanteras parallellt.
Det finns behov av samverkan mellan myndigheter med olika roller inom e-Codex. Behovet uppstår när myndigheternas uppgifter och ansvar är beroende av varandra och fångas inte fullt ut av samverkan kring en enskild åtkomstpunkt.
Andra aktörer än myndigheter behöver kunna ingå i relevanta delar av samverkan. Deras behov och erfarenheter behöver kunna tas om hand i takt med att fler aktörer ansluter till e-Codex.

5.2 Samverkan behöver ske på olika nivåer

De frågor som behöver hanteras vid införande, förvaltning och utveckling av e-Codex skiljer sig enligt Digg åt i både karaktär och tidsperspektiv. Digg anser därför att samverkan behöver ske på strategisk, taktisk och operativ nivå.

Med strategisk samverkan avser Digg samarbete om långsiktig inriktning, prioriteringar och frågor som berör e-Codex i Sverige som helhet. Det kan handla om gemensamma utvecklingsbehov, nationella ställningstaganden och Sveriges deltagande i det europeiska samarbetet.

Med taktisk samverkan avser Digg samarbete där övergripande inriktning och prioriteringar omsätts i planering, strukturer och samordnade arbetssätt. På den taktiska nivån behöver beroenden mellan aktörer samt juridiska, verksamhetsmässiga och tekniska frågor kunna hanteras samlat.

Med operativ samverkan avser Digg samarbete i den praktiska tillämpningen. Det kan handla om erfarenhetsutbyte, tekniska frågor, informationsdelning och gemensamma problem som uppstår vid användning och förvaltning.

Digg menar att alla aktörer inte behöver delta i samverkan på samtliga nivåer. Vilken samverkan som behövs beror på aktörens roll och frågans karaktär. Samtidigt anser Digg att nivåerna behöver hänga samman. Erfarenheter och behov från den operativa verksamheten behöver kunna föras vidare till taktisk och strategisk nivå. På motsvarande sätt behöver övergripande prioriteringar kunna omsättas i planering och praktiskt arbete.

5.2.1 Det finns behov av nationell strategisk samverkan

Försäkringskassan och Åklagarmyndigheten samverkar i dag inom ramen för sina respektive uppdrag för e-Codex. Digg anser att befintliga forum fyller viktiga funktioner, men konstaterar samtidigt att de är knutna till vissa aktörer eller delar av e-Codex.

Diggs analys visar att det saknas en samverkansform med ett samlat nationellt perspektiv. e-Codex är en gemensam europeisk infrastruktur där flera svenska aktörer har olika roller och ansvar. Digg menar att frågor som rör den egna verksamheten kan hanteras av respektive aktör, medan andra frågor berör flera aktörer eller Sverige som medlemsstat. Om frågorna enbart hanteras inom respektive verksamhet ser Digg en risk för att gemensamma behov inte identifieras och att det saknas en samlad bild av utvecklingen.

Digg ser också behov av en tydlig koppling mellan den nationella nivån och arbetet på EU-nivå. Svenska erfarenheter och behov behöver kunna tas om hand och föras vidare till relevanta europeiska forum. På motsvarande sätt behöver information om kommande förändringar och krav på EU-nivå kunna spridas och tas om hand av berörda aktörer i Sverige.

Digg anser därför att det finns behov av en särskild funktion för strategisk samverkan som kan bidra till ett samlat nationellt perspektiv på e-Codex. Den strategiska samverkan behöver enligt Digg komplettera, inte ersätta, de samverkansformer som finns för olika delar av e-Codex.

5.3 Samverkan kring den gemensamma nationella åtkomstpunkten

Försäkringskassan har i slutredovisningen av regeringsuppdraget att inrätta, driftsätta och förvalta en gemensam nationell åtkomstpunkt för e-Codex lämnat förslag till organisation, styrning, finansiering och samverkan.

Den föreslagna samverkansmodellen omfattar strategisk, taktisk och operativ nivå och tar främst sikte på styrning, förvaltning och utveckling av den gemensamma nationella åtkomstpunkten. Respektive myndighets egna tekniska system omfattas inte av modellen.

Digg anser att modellen ger en struktur för samverkan mellan Försäkringskassan och de aktörer som ansluter till den gemensamma nationella åtkomstpunkten. Modellen skapar enligt Digg förutsättningar för att hantera gemensamma frågor på olika nivåer och för att knyta samman användarnas behov med förvaltningen och utvecklingen av åtkomstpunkten.

Digg konstaterar samtidigt att modellen i hög grad är framåtblickande och ännu inte fullt etablerad. Det finns därför begränsade erfarenheter av hur samverkan fungerar i praktiken och om den fångar de behov som uppstår när fler aktörer och rättsliga förfaranden ansluts.

Digg ser Försäkringskassans modell som en bra grund för samverkan kring den gemensamma nationella åtkomstpunkten. Hur väl modellen motsvarar aktörernas behov behöver bedömas i takt med att användningen av e-Codex ökar.

Samtidigt menar Digg att samverkan kring den gemensamma nationella åtkomstpunkten inte kan hantera alla frågor som berör e-Codex i Sverige som helhet. För frågor med ett bredare perspektiv behövs även samverkan mellan andra aktörer och på en övergripande nationell nivå.

5.4 Samverkan mellan nationella åtkomstpunkter

I dag finns ett begränsat antal nationella åtkomstpunkter i Sverige. Digg anser att behovet av samverkan mellan aktörerna som driver egna nationella åtkomstpunkter, inklusive den gemensamma nationella åtkomstpunkten, ökar om fler åtkomstpunkter etableras.

Nationella åtkomstpunkter kan ha olika användare, verksamhetsmässiga förutsättningar och syften. Digg menar att varje aktör behöver kunna utveckla och förvalta sin åtkomstpunkt utifrån den egna verksamhetens behov. Samtidigt omfattas åtkomstpunkterna av gemensamma krav och kan ställas inför likartade tekniska, juridiska och verksamhetsmässiga frågor.

Digg ser en risk för att gemensamma frågor hanteras parallellt och att kunskap och erfarenheter inte tas till vara om samverkan saknas. Bristande samverkan kan också göra det svårare att identifiera gemensamma svenska behov i den fortsatta utvecklingen av e-Codex.

Digg anser därför att samverkan mellan nationella åtkomstpunkter framför allt behövs på operativ och taktisk nivå. På operativ nivå kan samverkan avse erfarenhetsutbyte kring drift, tekniska frågor och praktisk tillämpning. På taktisk nivå kan samverkan avse gemensamma behov, arbetssätt och utvecklingsfrågor.

Samtidigt menar Digg att samverkan behöver avgränsas till frågor där det finns ett gemensamt behov. Frågor som endast rör den egna verksamheten eller den egna åtkomstpunkten behöver även fortsättningsvis kunna hanteras av respektive aktör.

5.5 Samverkan mellan myndigheter med olika roller inom e-Codex

Det finns behov av samverkan mellan myndigheter som har olika uppdrag inom e-Codex.

Diggs ansvar för auktorisation, tillsyn och rapportering förutsätter tillgång till information från de myndigheter som driver nationella åtkomstpunkter. Inom e-bevisområdet finns beroenden mellan Post- och telestyrelsens ansvar gentemot tjänsteleverantörerna och Försäkringskassans ansvar för tekniska krav och e-Bevisportalen.

Även införandet av nya rättsliga förfaranden kan kräva samordning mellan flera myndigheter när förändringar i regelverk, verksamhetsprocesser och it-system behöver genomföras parallellt.

Digg bedömer att samverkan behöver utgå från den fråga som ska hanteras och vilka aktörer som berörs. Vilka myndigheter som behöver delta kan därför variera. Samverkan behöver också kunna ske på operativ, taktisk och strategisk nivå.

Samverkan mellan myndigheter med olika roller kan bidra till att beroenden identifieras tidigt och att gemensamma frågor tas om hand. Frågor som kräver ett övergripande nationellt perspektiv behöver också kunna föras vidare till den strategiska samverkan.

5.6 Samverkan med andra aktörer än myndigheter

e-Codex är utformat för att möjliggöra informationsutbyte i rättsliga processer även med andra aktörer än myndigheter och domstolar. Det är ännu inte fullt klarlagt vilka andra aktörer som på sikt kan komma att ansluta till e-Codex i Sverige.

I dag är tjänsteleverantörer inom ramen för e-bevisförordningen den grupp av andra aktörer som är aktuell. Digg konstaterar att det för närvarande inte finns några nationella samverkansforum för eller mellan tjänsteleverantörer. Digg ser att behovet av dialog mellan tjänsteleverantörer och ansvariga myndigheter kan komma att öka i takt med att e-Codex införs och börjar användas. Samverkan kan till exempel avse frågor om anslutning, användning och utveckling av e-Bevisportalen.

Förändringar i regelverk, säkerhetskrav, tekniska lösningar eller arbetssätt kan skapa behov av informationsutbyte och samordning mellan fler aktörer.

Samtidigt menar Digg att andra aktörer än myndigheter har andra förutsättningar, incitament och styrningsmodeller. Samverkan kan därför inte utan vidare utformas på samma sätt som mellan statliga myndigheter. Digg anser att hänsyn behöver tas till aktörernas olika roller, ansvar och förutsättningar samt till konkurrensneutralitet.

Digg anser därför att formerna för samverkan med andra aktörer behöver utvecklas i takt med att kretsen av användare blir tydligare. Aktörernas erfarenheter och behov behöver också kunna tas om hand i relevanta delar av den nationella samverkan. Om perspektiven inte fångas upp ser Digg en risk för att utvecklingen i första hand utgår från myndigheternas behov, trots att infrastrukturen används av en bredare krets av aktörer.

6 Diggs förslag för e-Codex i Sverige

I kapitlet redovisas Diggs förslag om e-Codex i Sverige enligt regeringsuppdraget. Förslagen bygger på analys av ansvarsfördelning i kapitel 4 och analys av samverkansformer i kapitel 5.

6.1 Övergripande förslag för e-Codex i Sverige

Diggs analys visar att det finns behov av att tydliggöra ansvarsfördelningen och stärka den nationella samordningen och samverkan kring e-Codex.

Flera aktörer har redan ansvar och kompetens inom e-Codex men det saknas nationell samordning av frågor som berör flera aktörer och behöver lösas gemensamt på nationell nivå.

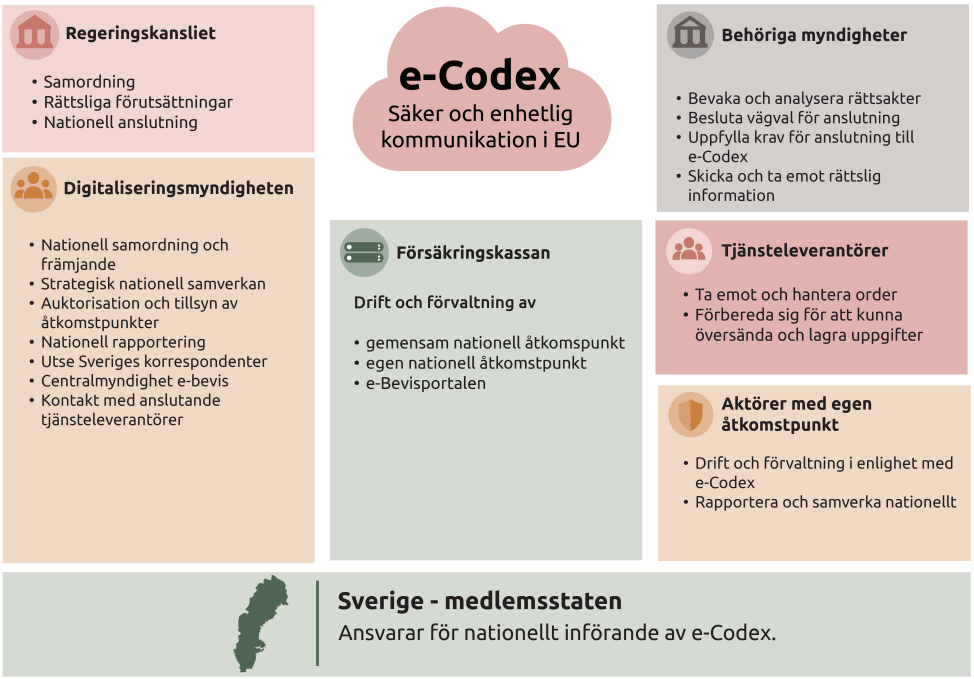
Samverkan behöver utvecklas på strategisk, taktisk och operativ nivå. Det behöver också finnas former för att ta till vara erfarenheter från olika aktörer och koppla det nationella arbetet till utvecklingen inom EU.

En tydlig ansvarsfördelning och fungerande samverkan är en förutsättning för att e-Codex ska kunna införas och utvecklas i takt med att fler aktörer ansluter och användningen ökar.

I tabellen nedan sammanfattas Diggs övergripande förslag om ansvarsfördelning och samverkan inom e-Codex i Sverige som utvecklas närmare i kapitel 6.2-6.3.

Diggs övergripande förslag
Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för auktorisation och tillsyn av nationella åtkomstpunkter.
Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för nationell mottagning och rapportering till EU-Lisa.
Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för att utse och anmäla Sveriges korrespondenter för e-Codex till EU-Lisa.
Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för nationell samordning och strategisk samverkan.
Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för stöd till behöriga myndigheter.
Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för kommunikation och kunskap till andra aktörer.
Försäkringskassan ansvarar fortsatt för drift och förvaltning av den gemensamma nationella åtkomstpunkten.
Försäkringskassan ansvarar fortsatt för drift och förvaltning av e-Bevisportalen.

Bild 3 Diggs förslag om ansvarsfördelning i Sverige

6.2 Digitaliseringsmyndighetens uppdrag inom e-Codex

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten fortsatt ansvarar för de uppgifter som myndigheten tilldelats genom regeringsuppdrag till Digg och Post- och telestyrelsen.

Vidare föreslår Digg att Digitaliseringsmyndigheten får ett utökat ansvar för e-Codex i Sverige genom nya uppgifter.

6.2.1 Digitaliseringsmyndigheten fortsatt ansvarig för tilldelade uppgifter

Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för auktorisation och tillsyn

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för auktorisation och tillsyn av nationella åtkomstpunkter för e-Codex.

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för den nationella förteckningen över auktoriserade åtkomstpunkter med de standarder för digitala förfaranden som används samt anmäler förteckningen och ändringar till EU-Lisa.

Diggs förslag grundas på analysen i kapitel 4.4.

Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för nationell mottagning och rapportering

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten utses till nationell mottagare av den säkerhetsrapportering som enligt förordningen om e-Codex ska lämnas till medlemsstaten.

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten får rätt att från aktörer som driver nationella åtkomstpunkter inhämta de uppgifter som myndigheten behöver för att fullgöra sina uppgifter inom e-Codex.

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för Sveriges rapportering till EU-Lisa av tekniska meddelanden och säkerhetsincidenter.

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för formerna för hur informationen ska lämnas, tas emot och följas upp.

Diggs förslag grundas på analysen i kapitel 4.2.2.

Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för att utse och anmäla korrespondenter

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för att utse och anmäla Sveriges korrespondenter för e-Codex till EU-Lisa.

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för en nationell process för nominering, beslut om och uppföljning av korrespondenter.

Diggs förslag grundas på analysen i kapitel 4.2.2.

Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för administration och kommunikation med tjänsteleverantörer i anslutning

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för administration och kommunikation med tjänsteleverantörer i enlighet med Post- och telestyrelsens nuvarande uppdrag.

Diggs förslag grundas på analysen i kapitel 4.7.

6.2.2 Digitaliseringsmyndigheten får ett utökat ansvar genom nya uppgifter

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten får ett utökat ansvar för e-Codex genom nya uppgifter.

Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för nationell samordning och strategisk samverkan

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten får ett nationellt ansvar för samordning och blir särskilt utsedd aktör för strategisk samverkan inom e-Codex i Sverige.

Digg föreslår att ansvaret omfattar att samordna övergripande frågor som berör flera aktörer, följa utvecklingen och identifiera gemensamma behov. Digitaliseringsmyndigheten ska även identifiera behov av förändringar i regelverk, styrning eller andra gemensamma förutsättningar.

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för att främja användningen och utvecklingen av e-Codex.

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för att samla berörda aktörer kring långsiktig inriktning, gemensamma prioriteringar och utvecklingsbehov. Den strategiska samverkan ska även skapa en koppling mellan det nationella arbetet och utvecklingen på EU-nivå.

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten samordnar frågor där flera myndigheter har olika men beroende uppgifter inom e-Codex. Vilka aktörer som deltar ska kunna anpassas efter den fråga som behöver hanteras.

Diggs förslag motiveras av analysen i kapitel 4.2.1 och 5.2.1 samt myndighetens kunskap och erfarenhet med relevans för uppdragen.

Genom nuvarande regeringsuppdrag har Digg byggt upp kunskap om e-Codex och aktörernas roller, ansvar, behov och inbördes beroenden. Diggs kunskap är viktig för den fortsatta utvecklingen och ger Digitaliseringsmyndigheten goda förutsättningar att ta ett utökat ansvar. På så sätt kan den kunskap som byggts upp genom uppdraget tas till vara och utvecklas i takt med att e-Codex och behoven i Sverige och EU förändras.

Genom Diggs arbete med Ena har myndigheten erfarenhet av att samordna gemensamma digitala lösningar inom hela den offentliga förvaltningen. Diggs befintliga samverkansforum med berörda myndigheter kan skapa möjligheter till synergier i arbetet med e-Codex.

Digitaliseringsmyndigheten har inget eget rättsvårdande uppdrag och kan därmed samordna arbetet utifrån ett myndighetsövergripande perspektiv. Samtidigt är Digitaliseringsmyndigheten beroende av nära samverkan med till exempel Domstolsverket, Åklagarmyndigheten, Polismyndigheten, Brottsförebyggande rådet och Försäkringskassan, som bidrar med den rättsliga, verksamhetsmässiga och tekniska kompetens som krävs.

Sammanslagningen av Digg och Post- och telestyrelsen stärker förutsättningarna för uppdraget genom att samla kompetens inom digital förvaltning, interoperabilitet, elektronisk kommunikation och digital infrastruktur. Sammantaget bedömer Digg att Digitaliseringsmyndigheten har goda förutsättningar att samordna e-Codex på nationell nivå, samtidigt som respektive myndighet behåller ansvaret för sina egna verksamhetsområden.

Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för stöd till behöriga myndigheter

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten inom sitt nationella samordningsansvar får ansvar för övergripande stöd om e-Codex till myndigheter.

Digg föreslår att ansvaret omfattar att samla och tillgängliggöra information om e-Codex, kommande förändringar, ansvar och krav samt att ge vägledning och stöd i frågor som är gemensamma.

Diggs förslag motiveras av analysen i kapitel 4.2.1 och 5.2.1 samt myndighetens kunskap och erfarenhet som beskrivits i förslag om nationell samordning och strategisk samverkan ovan.

Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för kommunikation och kunskap med övriga aktörer

Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten genom sitt nationella samordningsansvar får ansvar för kommunikation och kunskap till övriga aktörer.

Diggs förslag motiveras av analysen i kapitel 4.2.1 och 5.2.1 samt myndighetens kunskap och erfarenhet som beskrivits i förslag om nationell samordning och strategisk samverkan ovan.

6.3 Försäkringskassans uppdrag inom e-Codex

Digg föreslår att Försäkringskassan fortsatt är ett tekniskt nav för e-Codex i Sverige.

6.3.1 Försäkringskassan fortsatt ansvarig för tilldelade uppgifter

Försäkringskassan ansvarar fortsatt för den gemensamma nationella åtkomstpunkten

Digg föreslår att Försäkringskassan fortsatt ansvarar för att driva och förvalta den gemensamma nationella åtkomstpunkten för e-Codex.

Digg föreslår att Försäkringskassan ansvarar för samverkan med de aktörer som använder eller planerar att ansluta till den gemensamma nationella åtkomstpunkten.

Diggs förslag grundas på analysen i kapitel 4.3.1

Försäkringskassan ansvarar fortsatt för e-Bevisportalen

Digg föreslår att Försäkringskassan fortsatt ansvarar för att driva och förvalta e-Bevisportalen.

Diggs förslag grundas på analysen i kapitel 4.3.1 och 4.7.

7 Förslag till författningsreglering

7.1.1 Förordning med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om systemet för e-Codex

Tillämpningsområde

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/850 av den 30 maj 2022 om ett datoriserat system för gränsöverskridande elektroniskt utbyte av uppgifter på området civil- och straffrättsligt samarbete (systemet för e-Codex) och om ändring av förordning (EU) 2018/1726, här benämnd EU:s förordning för e-Codex.

Denna förordning är meddelad med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen.

2 § Termer och uttryck i denna förordning har samma betydelse som i EU:s förordning för e-Codex.

Krav för nationella åtkomstpunkter för e-Codex

3 § Digitaliseringsmyndigheten får meddela föreskrifter om vilka krav som ska gälla för att upprätta och driva en nationell åtkomstpunkt för e-Codex. Föreskrifterna får innehålla bestämmelser om vilka tekniska krav, säkerhetskrav och servicenivåer en åtkomstpunkt för e-Codex ska tillämpa.

Auktorisation av nationella åtkomstpunkter för e-Codex

4 § Nationella åtkomstpunkter för e-Codex får endast drivas efter auktorisation enligt denna förordning.

5 § En auktoriserad nationell åtkomstpunkt för e-Codex ska kunna utbyta meddelanden mellan anslutna system och andra auktoriserade åtkomstpunkter för e-Codex. En auktoriserad nationell åtkomstpunkt för e-Codex ska tillämpa en eller flera standarder för digitala förfaranden.

En auktoriserad nationell åtkomstpunkt för e-Codex ska tillämpa de tekniska krav, säkerhetskrav och servicenivåer som följer av EU:s förordning för e-Codex, de genomförandeakter som utfärdats med stöd av EU:s förordning för e-Codex, denna förordning, samt föreskrifter som utfärdats med stöd av denna förordning.

6 § En enhet som driver en auktoriserad åtkomstpunkt för e-Codex ska tillhandahålla Digitaliseringsmyndigheten de statistiska uppgifter som anges i artikel 15.1 i EU:s förordning för e-Codex och i de relevanta

unionsrättsakter som antagits på området civil- och straffrättsligt samarbete.

7 § Digitaliseringsmyndigheten ska pröva frågor om auktorisation av nationella åtkomstpunkter för e-Codex.

Digitaliseringsmyndigheten får meddela föreskrifter om hur auktorisation av en åtkomstpunkt för e-Codex ska genomföras.

Korrespondenter för e-Codex

8 § Digitaliseringsmyndigheten ska utse ett antal korrespondenter för e-Codex i proportion till det antal åtkomstpunkter för e-Codex som Digitaliseringsmyndigheten har auktoriserat och till det antal standarder för digitala förfaranden som dessa auktoriserade åtkomstpunkter för e-Codex tillämpar.

Övervakning och sanktioner

9 § Digitaliseringsmyndigheten ska övervaka auktoriserade nationella åtkomstpunkter för e-Codex och säkerställa att de krav som ställs på auktoriserade nationella åtkomstpunkter för e-Codex är kontinuerligt uppfyllda.

10 § Om Digitaliseringsmyndigheten genom övervakning konstaterar brister i förhållande till kraven som följer av 5 §, ska myndigheten genom påpekande eller liknande förfarande försöka åstadkomma rättelse.

Leder insatserna enligt första stycket inte till rättelse får Digitaliseringsmyndigheten besluta att förelägga den enhet som driver en auktoriserad åtkomstpunkt för e-Codex att vidta åtgärder för att uppfylla kraven.

Ett beslut om föreläggande gäller omedelbart.

Digitaliseringsmyndigheten får återkalla ett beslut om auktorisation om ett föreläggande enligt andra stycket inte har följts och bristerna är allvarliga.

11 § Digitaliseringsmyndigheten har rätt att på begäran få de upplysningar och handlingar som behövs för att utöva övervakningen.

Digitaliseringsmyndigheten får meddela föreskrifter om hur övervakningen av auktoriserade åtkomstpunkter för e-Codex ska genomföras.

12 § Digitaliseringsmyndigheten får besluta att ett beslut om återkallelse av auktorisation ska gälla trots att det inte har vunnit laga kraft.

Samordning av det nationella systemet för e-Codex

13 § Digitaliseringsmyndigheten ska ansvara för samordningen av det nationella systemet för e-Codex.

14 § Digitaliseringsmyndigheten ska föra en förteckning över auktoriserade nationella åtkomstpunkter för e-Codex och de standarder för digitala förfaranden som de tillämpar och utan dröjsmål anmäla förteckningen och eventuella ändringar av den till EU-Lisa.

15 § Digitaliseringsmyndigheten ska senast den 31 januari varje år rapportera till EU-Lisa om

1. Antalet tekniska meddelanden som sänts och tagits emot via varje auktoriserad åtkomstpunkt för e-Codex i Sverige, grupperat efter åtkomstpunkt och standard för digitala förfaranden, och
2. Antal och typ av incidenter som de enheter som driver auktoriserade åtkomstpunkter för e-Codex för de anslutna systemen inom deras territorium har påträffat och som har påverkat systemet för e-Codex säkerhet.

Överklagande av beslut

16 § Beslut enligt 7 § samt 10 § 2 och 4 kan överklagas enligt 40 § förvaltningslag (2017:900). I 40 § förvaltningslagen (2017:900) finns bestämmelser om överklagande till allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut än beslut enligt 7 §, 10 § 2 och 10 § 4 får dock inte överklagas.

7.2 Övergångsbestämmelser

17 § Denna förordning träder i kraft den [datum]

8 Konsekvensutredning vid regelgivning

8.1 Problembeskrivning

e-Codex är reglerat genom förordning (EU) 2022/850 (e-Codex-förordningen). Vilken information som ska utbytas genom systemet och vilka aktörer som ska ha tillgång till systemet framgår av andra rättsakter, bland annat Digitaliseringsförordningen och e-bevisförordningen.

Förordningen om e-Codex medför en rad skyldigheter för medlemsstaterna. Skyldigheterna innebär att medlemsstaterna ska auktorisera nationella åtkomstpunkter för e-Codex, föra en förteckning över auktoriserade åtkomstpunkter och de standarder för digitala förfaranden som respektive auktoriserad åtkomstpunkt tillämpar. Vidare ska de utse korrespondenter för e-Codex. Medlemsstaterna ska också övervaka sina auktoriserade åtkomstpunkter och säkerställa att de villkor på vilka auktorisationen beviljades är uppfyllda över tid.

Utöver dessa åtaganden ska medlemsstaterna löpande lämna uppgifter till EU-Lisa. Medlemsstaterna ska anmäla en förteckning över åtkomstpunkter för e-Codex, korrespondenter för e-Codex samt uppgifter om tekniska meddelanden som sänts via varje auktoriserad åtkomstpunkt för e-Codex.

Medlemsstaterna ska också rapportera antal och typ av säkerhetsincidenter som har inträffat hos landets auktoriserade åtkomstpunkter och som har påverkat säkerheten i e-Codex.

Vissa av de uppgifter som följer av Sveriges skyldigheter enligt förordningen om e-Codex har redan getts till Digg genom regeringsuppdrag. Uppdraget utgör därmed en del av det pågående arbetet med att etablera en ändamålsenlig nationell hantering av e-Codex, men innebär inte i sig en permanent författningsreglering av ansvarsfördelningen.

Det finns därför behov av att tydliggöra och långsiktigt reglera vilken myndighet som ska fullgöra vissa av Sveriges uppgifter enligt förordningen om e-Codex. Utgångspunkten är det arbete som redan har bedrivits och de bedömningar som görs inom ramen för Diggs regeringsuppdrag.

Vid sidan av de uppgifter som följer av Sveriges skyldigheter som medlemsstat har Digg inom ramen för analysen av ansvarsfördelning och samverkan inom e-Codex i Sverige identifierat behov av ytterligare nationella uppgifter. Det gäller bland annat ett samlat ansvar för nationell samordning, främjande och utveckling av e-Codex samt ansvar för

strategisk samverkan, kunskapsstöd och kommunikation med berörda myndigheter och andra aktörer.

Det saknas en permanent författningsreglerad ansvarsfördelning för vissa av de uppgifter som följer av Sveriges skyldigheter enligt förordningen om e-Codex. Det saknas också ett samlat reglerat ansvar för vissa nationella samordnings- och utvecklingsuppgifter.

Den nuvarande ordningen bygger i delar på regeringsuppdrag och andra former av styrning, medan behovet av en långsiktigt tydlig ansvarsfördelning kvarstår.

8.2 Syftet med förslaget

Syftet med den kompletterande förordningen är att tydliggöra den nationella ansvarsfördelningen för e-Codex och att ge Digitaliseringsmyndigheten rättsliga förutsättningar att utföra de uppgifter inom e-Codex som myndigheten ansvarar för.

Förslaget omfattar uppgifter som följer av Sveriges skyldigheter som medlemsstat enligt förordningen om e-Codex. Digg har redan fått i uppdrag att analysera, förbereda eller utföra uppgifterna inom ramen för regeringsuppdrag.

Förslaget omfattar också uppgifter som har identifierats genom analysen av ansvarsfördelning och samverkan inom e-Codex i Sverige.

För de uppgifter som följer av Sveriges skyldigheter som medlemsstat innebär förslaget att en ansvarsfördelning som i vissa delar redan har etablerats genom regeringsuppdrag får en permanent författningsreglerad grund. Det gäller bland annat uppgifter som rör auktorisation och övervakning av åtkomstpunkter samt förteckning över auktoriserade åtkomstpunkter och tillämpade standarder. Det omfattar även mottagande av rapportering, rapportering till EU-Lisa samt att utse och anmäla svenska korrespondenter.

Förslaget omfattar även uppgifter som har identifierats som angelägna för en sammanhållen nationell hantering av e-Codex. Det gäller bland annat nationell samordning, främjande och utveckling av e-Codex, strategisk samverkan samt kunskapsstöd, information och kommunikation med berörda myndigheter och andra aktörer.

Genom förslaget får Digitaliseringsmyndigheten rättsliga förutsättningar att utföra dessa uppgifter och att inhämta de uppgifter från berörda aktörer som behövs för att fullgöra uppdraget.

8.2.1 Alternativa lösningar

Ett alternativ till den föreslagna regleringen är att reglera Digitaliseringsmyndighetens uppgifter inom e-Codex genom en ändring av myndighetens instruktion. Myndighetens instruktion grundar sig på regeringens så kallade restkompetens och är ett möjligt sätt att reglera myndighetens uppgifter inom e-Codex.

En nackdel med att reglera uppgifterna i instruktionen är att förhållandevis många och detaljerade uppgifter skulle behöva anges för att tydliggöra myndighetens ansvar.

Vidare kan det bli mindre tydligt hur Sveriges åtaganden som medlemsstat i EU enligt förordningen om e-Codex hanteras på nationell nivå. En särskild reglering av Digitaliseringsmyndighetens uppgifter kan tydligare beskriva myndighetens ansvar och hur detta förhåller sig till Sveriges skyldigheter enligt förordningen om e-Codex.

Mot denna bakgrund bedöms reglering genom myndighetsinstruktion vara ett möjligt alternativ, men den föreslagna regleringen bedöms ge en tydligare reglering av Digitaliseringsmyndighetens ansvar för de aktuella uppgifterna.

8.2.2 Nollalternativet

Om ingen nationell reglering kommer till stånd kvarstår Sveriges skyldigheter enligt förordningen om e-Codex. De uppgifter som följer av förordningen behöver således även i nollalternativet fullgöras inom ramen för Sveriges ansvar som medlemsstat.

För de uppgifter som redan har getts till Digg genom regeringsuppdrag innebär nollalternativet att den nuvarande ordningen kan fortsätta inom ramen för befintliga regeringsuppdrag och andra former av styrning. En sådan ordning innebär dock inte att den nuvarande ansvarsfördelningen får en permanent författningsreglerad grund.

För de uppgifter som enligt förslaget innebär ett utökat nationellt ansvar för samordning, främjande, utveckling, strategisk samverkan samt kunskapsstöd och kommunikation innebär nollalternativet att något motsvarande samlat och reglerat ansvar inte etableras.

Nollalternativet innebär därför inte att Sveriges skyldigheter enligt förordningen om e-Codex faller bort. Skillnaden i förhållande till förslaget är att vissa uppgifter även fortsättningsvis behöver hanteras inom ramen för befintliga regeringsuppdrag och andra styrformer, utan att ansvarsfördelningen permanent regleras genom författning. För de

ytterligare nationella uppgifterna skulle någon motsvarande reglering inte komma till stånd.

8.2.3 Sammanfattande bedömning

Digg bedömer sammantaget att en särskild nationell förordning är ett lämpligt sätt att tydliggöra den nationella ansvarsfördelningen för e-Codex. Vidare ger det Digitaliseringsmyndigheten rättsliga förutsättningar att utföra de uppgifter som föreslås.

För de uppgifter som följer av Sveriges skyldigheter enligt förordningen om e-Codex innebär regleringen att de uppgifter som redan har getts till Digg genom regeringsuppdrag får en permanent författningsreglerad grund. För de ytterligare uppgifter som har identifierats genom analysen av ansvarsfördelning och samverkan inom e-Codex innebär förslaget att ett samlat nationellt ansvar etableras.

Ett nollalternativ skulle innebära att Sveriges skyldigheter enligt förordningen om e-Codex kvarstår och behöver hanteras inom ramen för befintliga förutsättningar. Den nuvarande ansvarsfördelningen skulle inte få en permanent författningsreglerad grund och de ytterligare nationella uppgifterna skulle inte samlas hos Digitaliseringsmyndigheten genom särskild reglering.

Reglering genom Digitaliseringsmyndighetens instruktion är ett möjligt alternativ. En särskild förordning bedöms dock ge en tydligare och mer samlad reglering av Digitaliseringsmyndighetens ansvar och av de rättsliga förutsättningarna för myndigheten att utföra uppgifterna.

8.3 Kvalitativa nyttor som konsekvens av författningsförslaget

Förslaget innebär att ansvarsfördelningen för e-Codex blir tydligare och mer långsiktigt förutsebar.

Att ge Digitaliseringsmyndigheten ett tydligare och samlat ansvar för att samordna, främja och utveckla e-Codex i Sverige skapar bättre förutsättningar för myndigheter och andra aktörer att tillvarata de möjligheter som följer av digitaliseringen av gränsöverskridande rättsliga processer och förfaranden.

En tydligare ansvarsfördelning kan underlätta för myndigheter och andra berörda aktörer att veta vart de ska vända sig i frågor om e-Codex. Det kan minska behovet av att själva identifiera ansvariga aktörer och samordna frågor som berör flera myndigheter.

Att samla nationell kunskap om e-Codex hos en myndighet kan också bidra till att kompetens och erfarenheter tas till vara på ett mer samlat sätt. Det kan ge bättre förutsättningar för kunskapsdelning mellan berörda aktörer och minska risken för att likartade frågor behöver hanteras parallellt av flera myndigheter.

En samlad nationell funktion kan vidare bidra till en mer sammanhållen utveckling av e-Codex i Sverige. Genom samordning och erfarenhetsutbyte kan gemensamma behov och frågor identifieras och hanteras på ett mer samlat sätt.

Förslaget innebär även att Digitaliseringsmyndigheten får en tydligare roll som nationell kontakt- och kunskapsfunktion för e-Codex. Det kan underlätta för behöriga myndigheter och andra aktörer att få tillgång till information och stöd om e-Codex och om den nationella hanteringen.

En samlad nationell funktion kan även skapa bättre förutsättningar för långsiktig förvaltning och utveckling av e-Codex i Sverige. Digitaliseringsmyndigheten kan genom sitt samordnande ansvar följa utvecklingen, identifiera nationella behov och bidra till erfarenhetsutbyte mellan berörda aktörer.

Digitaliseringsmyndigheten bör inom ramen för sitt uppdrag följa upp hur nyttorna med e-Codex utvecklas och vid behov ta fram en plan för hur de förväntade nyttorna kan realiseras och följas upp över tid. En sådan plan kan bland annat omfatta åtgärder för samordning, kunskapsstöd, kommunikation och utveckling.

8.4 Ekonomiska konsekvenser

8.4.1 Kostnader för Digitaliseringsmyndighetens uppgifter

Kostnader för auktorisation och tillsyn

Eftersom det exakta resurserbehovet i nuläget inte slutligt kan kvantifieras, redovisas faktorer och drivkrafter för myndighetens framtida utgifter. Bedömningarna baseras på erfarenheter från Diggs arbete med auktorisation och andra myndigheters arbete med tillsyn.

Kostnaderna för auktorisation och tillsyn kan delas upp i kostnader för uppbyggnad av verksamhet och arbetssätt samt kostnader för löpande auktorisation och tillsyn. Det är framförallt tre faktorer som styr kostnadsutvecklingen. Den första är det totala antalet myndigheter och aktörer som omfattas av auktorisation och tillsyn. Den andra är omfattningen och tidsåtgången för att granska och verifiera information vid

auktorisation och tillsyn. Den tredje faktorn är fördelningen mellan planerad, riskbaserad och händelsestyrd tillsyn.

Initialt avser kostnaderna framtagande av nationella standarder, interna handläggningsrutiner, system för ärendehantering samt dokumenterade processer för hur auktorisation och tillsyn ska bedrivas. Därutöver kan kostnader uppstå för kompetensuppbyggnad och utbildning, framtagande av mallar och annat handläggningsstöd samt metoder och verktyg för teknisk verifiering och kontroll. Det behövs även rutiner och stöd för hantering och uppföljning av konstaterade brister samt för omprövning av auktorisationer.

De löpande kostnaderna påverkas i hög grad av antalet anslutna aktörer och antalet inkomna ärenden. Varje ny ansökan om auktorisation medför handläggningskostnader. Utifrån Diggs erfarenheter av auktorisation består dessa kostnader huvudsakligen av den tid som krävs för handläggning, kontroll av uppgifter och efterföljande fördjupad granskning.

Kostnaderna för tillsyn påverkas av tillsynens omfattning och inriktning. Tillsynen kan vara planerad och riskbaserad eller initieras av en händelse, till exempel en rapporterad incident eller konstaterad brist. Den planerade tillsynen kan beräknas utifrån antalet aktörer som ska granskas och den tid som krävs för respektive granskning, medan den händelsestyrda tillsynen är svårare att förutse och kan variera betydligt mellan olika år. Även behovet av uppföljning och kontroll av att konstaterade brister har åtgärdats kan påverka resursbehovet.

Utifrån ovan beskrivna erfarenhet och kostnadsantaganden estimeras att det skulle kräva cirka 2 helårsarbetskrafter för att uppnå en tillfredsställande nivå på auktorisation och tillsyn, vilket motsvarar dryga 3,4 mnkr per år[55].

Kostnader för nationell samordning, främjande, utveckling, information och stöd

Kostnaderna för nationell samordning, främjande, utveckling, information och stöd är i huvudsak fasta och består främst av personalkostnader. Resursbehovet påverkas bland annat av omfattningen av e-Codex användning i Sverige, antalet berörda myndigheter och andra aktörer samt utvecklingen av e-Codex på EU-nivå.

[55] Baserat på en genomsnittlig kostnad för en helårsarbetskraft på 1,7 mnkr. Siffran är avstämd med Diggs- respektive PTS ekonomiavdelningar och används inom myndigheternas budgetunderlag.

Den nationella samordningen innebär löpande arbete med att samordna berörda myndigheter och andra aktörer, följa utvecklingen av e-Codex och identifiera gemensamma frågor och behov. I uppgiften ingår även att planera och genomföra samverkansmöten, samordna information och erfarenheter samt bidra till att nationella perspektiv och behov kan föras fram i det europeiska samarbetet.

Kostnader uppstår även för att bygga upp och förvalta kunskap om e-Codex samt för att ta fram och tillgängliggöra information och stöd till berörda aktörer. Det kan till exempel vara vägledningar, informationsmaterial, utbildningsinsatser och andra former av kunskapsstöd. Om användningen av e-Codex ökar eller nya användningsområden tillkommer kan behovet av sådana insatser öka.

Vidare krävs resurser för att följa och bidra till den fortsatta utvecklingen av e-Codex. Det omfattar bland annat att bevaka förändringar i regelverk, standarder och tekniska förutsättningar samt att bedöma vilka konsekvenser sådana förändringar får för svenska aktörer. Arbetet kan även omfatta samordning av nationella behov och synpunkter inför utvecklingen av e-Codex på EU-nivå.

Kostnaderna för samordning, främjande, utveckling, information och stöd bedöms därför i huvudsak vara återkommande. Resursbehovet kan samtidigt variera över tid beroende på utvecklingen av e-Codex, förändringar i regelverk och standarder samt behovet av nationella samordnings- och utvecklingsinsatser.

Det strategiska arbetet samt arbetet med nationell samordning, utveckling, information och stöd uppskattas sammantaget kräva ytterligare två helårsresurser, motsvarande cirka 3,4 mnkr per år.

Nationell mottagare och rapportering till EU-Lisa

Kostnaderna för att ta emot och sammanställa uppgifter samt rapportera till EU-Lisa består huvudsakligen av personalkostnader. Resursbehovet påverkas bland annat av antalet auktoriserade åtkomstpunkter, omfattningen av den information som ska rapporteras och hur ofta uppgifter behöver lämnas eller uppdateras.

Arbetet med den årliga rapporteringen till EU-Lisa bedöms vara förhållandevis förutsägbart. Den nationella hanteringen av uppgifter från aktörer som driver åtkomstpunkter kan däremot medföra ett mer varierande resursbehov, bland annat beroende på antalet aktörer och behovet av kompletteringar eller uppföljning.

Kostnaderna för nationell mottagning och rapportering till EU-Lisa ingår i bedömningen av resursbehovet för nationell samordning, främjande, utveckling, information och stöd.

8.4.2 Tilldelade medel i budgetunderlag 2026-2028

Av budgetpropositionens tabell 4.10[56] framgår att Digitaliseringsmyndigheten (PTS) för området e-Codex tilldelas 7,2 mnkr för år 2027 och 7 mnkr för år 2028. Därutöver tilldelas PTS för området e-bevis 3 mnkr för vart och ett av åren 2027 och 2028.

För 2028 uppgår de sammantagna tilldelade medlen för Digitaliseringsmyndigheten för e-Codex och e-bevis således till 10 mnkr.

8.4.3 Behov av utökade medel

De delar inom e-Codex som Digg föreslår att Digitaliseringsmyndigheten ska ansvara för inom auktorisation och tillsyn, rapportering, nationell samordning och strategisk samverkan beräknas uppgå till 4 helårsresurser, motsvarande 6,8 mnkr per år för Digitaliseringsmyndigheten från 2028.

Post- och telestyrelsen har 2026 rekryterat fyra helårsresurser för arbetet med e-bevis. Med en beräknad kostnad om 1,7 mnkr per årsarbetskraft uppgår kostnaden för dessa tjänster till 6,8 mnkr per år. Efter denna kostnad återstår 3,2 mnkr av de medel som för 2028 tilldelas för e-Codex och e-bevis.

De medel som återstår efter kostnaderna för e-bevis täcker därmed inte det uppskattade resursbehovet för de föreslagna uppgifterna för Digitaliseringsmyndigheten. För att finansiera dessa uppgifter fullt ut bedömer Digg att det finns behov av en utökning av finansieringen med 3,6 mnkr.

I uppdragets slutrapport den 1 september 2027 kan Digitaliseringsmyndigheten behöva återkomma med en kompletterande analys och uppdaterade uppskattningar av de framtida kostnaderna. Det beror på att analysen och beskrivningen av auktorisation och tillsyn av åtkomstpunkter redovisas först i slutrapporten.

[56] Utgiftsområde 22 Kommunikationer, hämtad 2026-09-10

8.5 Konsekvenser för andra myndigheter

8.5.1 Konsekvenser för digitaliseringen och effektivitet i den statliga förvaltningen

Förslaget innebär att vissa av Sveriges uppgifter enligt förordningen om e-Codex får en tydligt utpekad nationell ansvarig myndighet. För behöriga myndigheter som använder eller berörs av e-Codex innebär detta att det finns en tydlig nationell funktion att vända sig till i frågor som rör e-Codex. Det kan förenkla kontakterna mellan myndigheter och minska behovet av att själva identifiera ansvarsfördelningen och samordna frågor som berör flera myndigheter.

När ansvaret för nationell samordning, kunskapsstöd och utveckling samlas hos en myndighet skapas även bättre förutsättningar för att bygga upp och upprätthålla gemensam kompetens om e-Codex. Det kan minska behovet av att flera myndigheter parallellt bygger upp motsvarande kompetens och bidra till ett mer effektivt utnyttjande av myndigheternas resurser.

En samlad nationell funktion kan vidare bidra till en mer enhetlig hantering av gemensamma frågor inom e-Codex. Detta kan vara särskilt betydelsefullt i frågor där flera myndigheter behöver samverka eller där en myndighets användning av e-Codex påverkas av andra myndigheters lösningar. En tydligare ansvarsfördelning kan därigenom underlätta den fortsatta anslutningen och användningen av e-Codex i den statliga förvaltningen.

Förslaget kan samtidigt innebära viss ökad administrativ belastning för de myndigheter som berörs av e-Codex. Det kan exempelvis behövas tid för samverkan, informationsutbyte och deltagande i nationella aktiviteter inom ramen för den samordning som Digitaliseringsmyndigheten ansvarar för. Omfattningen av denna belastning är beroende av hur samordningen organiseras och hur användningen av e-Codex utvecklas.

Förslaget bedöms inte i sig medföra några nya tekniska krav på de myndigheter som använder eller driver åtkomstpunkter. De närmare kraven för åtkomstpunkter följer av förordningen om e-Codex och av de standarder som ska tillämpas enligt förordningen. Förslaget är teknikneutralt och reglerar inte valet av tekniska lösningar.

Sammantaget bedömer Digg att förslaget skapar bättre förutsättningar för samordning och kunskapsdelning mellan berörda myndigheter. De administrativa konsekvenserna för andra myndigheter bedöms

huvudsakligen bestå i den samverkan och det informationsutbyte som följer av den nationella hanteringen av e-Codex.

8.5.2 Konsekvenser för enskilda

Förslaget bedöms inte medföra några nya rättigheter eller skyldigheter för enskilda. Däremot kan förslaget få positiva indirekta konsekvenser genom att Digitaliseringsmyndigheten får en tydlig roll som nationell kunskaps- och informationsnod för e-Codex i Sverige.

Digitaliseringsmyndigheten ska enligt förslaget ge kunskap och stöd till behöriga myndigheter samt svara för kunskap och kommunikation med övriga aktörer som berörs av e-Codex. En samlad funktion för information och kunskap kan göra det enklare för aktörer som berörs av e-Codex att få tillgång till information om hur e-Codex fungerar, vilka möjligheter som finns och hur utvecklingen sker. Det kan också göra det lättare för aktörer som överväger att använda eller ansluta till e-Codex att identifiera vilka förutsättningar som gäller.

För enskilda kan detta på längre sikt bidra till bättre förutsättningar för digitala och gränsöverskridande rättsliga förfaranden. En bättre tillgång till information och kunskap hos berörda aktörer kan exempelvis bidra till att digitala lösningar utvecklas och används i större utsträckning, vilket kan underlätta för enskilda i de rättsliga förfaranden där e-Codex används.

I dagsläget finns tre nationella åtkomstpunkter för e-Codex i Sverige, varav två drivs av Försäkringskassan och en av Åklagarmyndigheten.

Enligt förordningen om e-Codex kan en enhet som driver en auktoriserad åtkomstpunkt vara en nationell offentlig myndighet eller en juridisk person som är auktoriserad enligt nationell rätt eller unionsrätt. Förordningen möjliggör därmed för företag och andra juridiska personer att etablera och driva åtkomstpunkter för e-Codex, under förutsättning att kraven för auktorisation är uppfyllda.

Om företag eller andra juridiska personer i framtiden etablerar åtkomstpunkter i Sverige kan Digitaliseringsmyndighetens roll som nationell kunskaps- och informationsnod ge dessa aktörer en tydlig ingång till information om e-Codex och den nationella hanteringen. De eventuella administrativa och ekonomiska konsekvenser som följer av att etablera och driva en åtkomstpunkt är däremot i huvudsak hänförliga till kraven i förordningen om e-Codex och de standarder som ska tillämpas enligt förordningen.

8.6 Förenlighet med EU-rätten

Digg bedömer att förslaget inte strider mot EU-rätten. Förslaget innehåller nödvändiga åtgärder för att säkerställa att Sverige kan följa sina åtaganden som medlemsstat enligt förordningen om e-Codex.